ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡσυνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Γ' ΑΡΙΘ. 519

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 22ᾳ Μαρτίου 1916.

ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΤΑΙ

Κατὰ συγκυρίαν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ—τῇ π. Τρίτῃ—ἐγένετο ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Νομοθετ. Συμβουλίου τῆς Κύπρου, ἀμφότερα δὲ τὰ ἀνώτατα ταῦτα Σωματεῖα ἐν τῇ Νήσῳ, πολὺ διάφορον ἔχοντα τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἀποστολὴν ἀπὸ διαφόρων κατευθύνσεων καταντῶσιν εἰς τὸ αὐτὸ σχεδὸν τέρμα. Οἱ Ἀρχιερεῖς, ἄνωθεν τεταγμένοι ποιμένες πνευματικοὶ τῆς χριστεπωνύμου ποίμνης, εἶνε οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ οἱ θεματοφύλακες τῆς θείας καὶ ἀκηράτου διδασκαλίας Αὐτοῦ, ἔργον τὰ μάλιστα θεάρεστον καὶ σωτήριον ἔχοντες ἵνα λόγῳ καὶ ἔργῳ μεταδίδωσιν εἰς τὰς χριστιανικὰς κοινότητας τὰ ὕψιστα διδάγματα, κυρούμενα καὶ κραταιούμενα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν χριστιανῶν διὰ τοῦ παραδείγματος ἐν πακτὶ τῷ βίῳ αὐτῶν τῷ τε ἰδιωτικῷ καὶ τῷ δημοσίῳ.

Ἐν τῷ ἐπιγείῳ βίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν οὐδὲ μία στιγμὴ ἀπόλλυται μάτην ἀπὸ πρωΐας μέχρι ἑσπέρας διδάσκει, νουθετεῖ, ἐπιτιμᾷ, ἐλεεῖ, θεραπεύει καὶ κατὰ τὰ Σάββατα αὐτά, πρὸς σκάνδαλον τῶν Φαρισαίων ἐν ταῖς συναγωγαῖς, συγχωρεῖ τῶν πιστευόντων τὰς ἁμαρτίας καὶ ἀνεγείρει τοὺς παραλύτους ἀπὸ τῆς κλίνης, ἐπιτάσσων αὐτοῖς ἐν Σαββάτῳ νὰ ἄρωσι τὸν κράββατον αὐτῶν καὶ ἀπέλθωσιν οἴκαδε, καὶ ἐν τέλει τὴν θείαν διδασκαλίαν καὶ τὸν ἐπὶ γῆς οὐράνιον βίον Του ἐπεσφράγισε διὰ τοῦ σταυρικοῦ Του θανάτου διὰ τὴν ὑψίστην ἀγάπην Αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὴν σωτηρίαν αὐτῆς.

Οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι ἔμπλεοι πίστεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀπὸ τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ παραδείγματος τοῦ θείου Διδασκάλου καὶ Κυρίου αὐτῶν ἐξώρμησαν ἀπὸ τοῦ ὑπερῴου τῆς Σιὼν ἀνὰ τὸν κόσμον καὶ ὁ ἁγιὼν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἀπέβη ἄξιος τοῦ Διδασκάλου αὐτῶν.

Ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος γράφει πρὸς τοὺς Κορινθίους:

«Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἔσχατους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους ὅτι θέατρον ἐγεννήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις· ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ἡμεῖς ἄτιμοι ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας, καὶ πεινῶμεν καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι..» (Κορινθ. Α' δ'. 9—14).

Τοιοῦτον διήγαγον οἱ Ἀπόστολοι βίον, ἐπισφραγίσαντες αὐτὸν ἐν τέλει διὰ τοῦ μαρτυρίου ὡς καὶ ὁ θεῖος Διδάσκαλος αὐτῶν. Τῶν Ἀποστόλων διάδοχοι οἱ ἀπὸ τούτων χειροτονηθέντες Ἐπίσκοποι καὶ πρεσβύτεροι ἐξηκολούθησαν τὸν αὐτὸν ἀγῶνα καὶ οἱ πλεῖστοι ὑπέμειναν τὰ αὐτὰ καὶ χείρονα μαρτύρια, τὸν εὐγενέστατον παραδίδοντες κλῆρον εἰς πάντας τοὺς διαδόχους αὐτῶν μέχρι σήμερον καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Οἱ Ἀγ. Συνοδικοὶ ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντες καὶ τοῦ ζωοποιοῦ πνεύματος τὴν χάριν ἐπικαλούμενοι ἂς λογοδοτήσωσιν εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους ἐνώπιον τοῦ Ἐσταυρωμένου Θεοῦ περὶ τῶν πεπραγμένων ὑπ' αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ, ὅστις ἀναμένει νὰ μάθῃ τὰς ἐνθέους μερίμνας καὶ ἀποφάσεις τῶν πνευματικῶν ποιμένων του ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς αὐτοῦ ἀνυψώσεως καὶ ἐποικοδομήσεως.

Παρὰ τὴν Ἱ. Σύνοδον συνεδριάζει τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον ἐν ᾧ οἱ αἱρετοὶ μάλιστα ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ κέκληνται ἵνα συνηγορήσωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ παρὰ τοῖς κρατοῦσι καὶ ὑποδείξωσι πάσας τὰς ἀνάγκας αὐτῶν, σύναμα δὲ τὰ μέσα τῆς θεραπείας, ἣν δέον ν' ἀξιῶσι παρὰ τούτων.

Δὲν ἔχουσι βεβαίως οἱ αἱρετοὶ ἐν τῷ Νομοθ. Συμβουλίῳ ἀντιπρόσωποι τὴν προέλευσιν θείαν καὶ ἄνωθεν, ὡς οἱ Ἀρχιερεῖς· ἀποδεξάμενοι ὅμως τὴν ἀπὸ τοῦ Ὀργανικοῦ Χάρτου τῆς Νήσου ἐπιτραπεῖσαν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Κυρ. λαοῦ, ἀνέλαβον βαρείας εὐθύνας ἀπέναντι αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔθνους ὅλου, οὗτινος τυγχάνει οὗτος μοῖρα ἐπίλεκτος.

Ἡ συνάντησις ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἡ συνεργασία Ἀρχιερέων καὶ Νομοθετῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ θ' ἀπετέλει τὴν φαεινοτέραν ἐκδήλωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ, ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου παρ' ἡμῖν, καὶ θ' ἀπέβαινε αἰτία πάσης προόδου καὶ προαγωγῆς τοῦ ξενοκρατουμένου τούτου τόπου.

Οἱ λαϊκοὶ ἀντιπρόσωποι δὲν δύνανται βεβαίως νὰ διαθέτωσι πάντα τὸν χρόνον ὑπὲρ τοῦ Κοινοῦ, ἠναγκασμένοι καὶ αὐτοί, ὡς καὶ πάντες οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ, νὰ διεξάγωσι τὸν βιωτικὸν ἀγῶνα καὶ ἐξασφαλίσουν εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν βίον εὐπρεπῆ. Ἐὰν δυνάμεθα βεβαίως ν' ἀξιώσωμεν παρ' αὐτῶν ἐθελοθυσίαν καὶ αὐταπάρνησιν—ἀρετὰς αἵτινες κινδυνεύουσιν νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸ παρελθόν—ὑποχρεοῦνται ὅμως νὰ μεριμνῶσι καὶ ἐπαγρυπνῶσιν ὑπὲρ τοῦ τύπου πάντα πρὸς τοῦ τοδιαθέσιμον χρόνον χρησιμοποιοῦντες.

Ἄλλως ὅλως ἔχουσι τὰ κατὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς. Τούτους ἡ Ἐκκλησία ἀπήλλαξε πάσης μερίμνης οἰκογενειακῆς, ἀξιοῦσα νὰ ἔχῃ αὐτοὺς ἀποκλειστικῶς ἀφιερωμένους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς καὶ τοῦ λαοῦ παντός. Ὁ λαὸς ἐξησφάλισεν εἰς αὐτούς, ὡς πνευματικοὺς πατέρας καὶ ποιμένας, τὰ πρὸς τὸ ζῆν μέσα μακρὰν πάσης μερίμνης καὶ στενοχωρίας, ὥστε νὰ δύνανται ἀπερίσπαστοι νὰ ἐπιτελῶσι τὴν θείαν ἀποστολὴν αὐτῶν, ἥν διαγράφουσιν αἱ Ἱ. Γραφαὶ καὶ κατέδειξεν ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ οἱ Ἀποστόλοι Αὐτοῦ καὶ πλειάδες ἀναρίθμητοι ἀνδρῶν ἱερῶν τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Παρῆλθον ἀνεπιστρεπτεὶ αἱ τρομεραὶ δοκιμασίαι τῶν ἀποστολικῶν χρόνων καὶ οἱ αἱματηροὶ διωγμοὶ κατὰ τῶν χριστιανικῶν καὶ θρησκευτικῶν διδασκάλων καὶ ἀρχόντων αὐτῶν, εὐρεῖα δὲ καὶ ὁμαλὴ ἐκτείνεται πρὸ τῶν ποιμένων καὶ διδασκάλων σήμερον ἡ ὁδὸς ὁμαλισθεῖσα καὶ εὐθυνθεῖσα ὑπὸ τοῦ μακραίωνος ἀγῶνος τῶν μεγάλων μαρτύρων καὶ ἡρώων τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας.

Δὲν κατελύθη ὅμως καὶ τὸ κράτος τῆς ἁμαρτίας ἐν τῷ κόσμῳ, συμφυοῦς τῇ ἀνθρωπίνῃ ἀδυναμίᾳ καὶ ὁ πόλεμος καὶ' αὐτῆς ἀπαιτεῖ καὶ σήμερον, ὡς πάντοτε, πᾶσαν ἐθελοθυσίαν καὶ αὐταπάρνησιν παρὰ τῶν θρησκευτικῶν ποιμένων τοῦ λαοῦ. Τοῦτο θὰ ἦτο εὐκταῖον; ὅπως θέσωσιν οἱ Ἅγ. Συνοδικοὶ ὡς θέμα τῶν διασκέψεων καὶ τῶν μελετῶν αὐτῶν ἐν Συνόδῳ καὶ διαγράψαντες πρόγραμμα ἐργασίας συστηματικῆς καὶ ἀδιαλείπτου ὑπὲρ τῆς καλλιεργείας καὶ εὐφορίας τοῦ ἀγροῦ τοῦ Κυρίου ἀναδειχθῶσιν οἱ ἀγαθοὶ ἐργάται αὐτοῦ ἀξιούμενοι τῆς ἐπιβραβεύσεως μὲν ἄνωθεν τῆς εὐγνωμοσύνης δὲ καὶ τοῦ σεβασμοῦ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις.

Ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

ΜΕΡΟΣ Γ'

Ὁ Χριστιανισμὸς θριαμβεύει μέσῳ τῶν καταστροφῶν καὶ συμφορῶν διὰ τῶν αἰώνων.

Ὁ μελετῶν τὴν ἱστορίαν τοῦ Βυζαντίου ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ, θρηνεῖ τὴν τρομερὰν παρανόησιν πρὸς ἀλλήλους τῶν ἀντιμαχομένων μερῶν καὶ τὴν πεισμονα ἐπιμονὴν εἰς τινα ἑκατέρωθεν μέτρα, ἅτινα ἂν παρεκάμπτοντο, θὰ συνετέλουν εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῶν ὑγιεστέρων ἀρχῶν τῆς μεταρρυθμίσεως, ἐξ ὧν ἡ τύχη τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τοῦ Βυζαντινοῦ κόσμου θὰ προέτρεχε πολλῶν αἰώνων.

Οἱ μεταρρυθμισταὶ ἐπιμόνως ἐπανήρχοντο εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀρσεως τῶν εἰκόνων ἀπὸ τῶν Ἱ. Ναῶν, καὶ οἱ μοναχοὶ ἰδίᾳ, οἱ μὲν ἐκ πεποιθήσεως καὶ πίστεως ἀκραιφνοῦς, οἱ δὲ ἐξ ὑστεροβουλίας, τὸ ζήτημα τῶν εἰκόνων μετεχειρίσθησαν ὡς τρομερὸν ὅπλον κατὰ τῶν μεταρρυθμίσεων, καὶ τοῦτο, διότι παρὰ τῷ πολλῷ πλήθει καὶ παρὰ ταῖς γυναιξὶ πάσαις, μηδὲ τῶν ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐξαιρουμένων, αἱ εἰκόνες ἦσαν ἀντικείμενον λατρείας θρησκευτικῆς τῶν ὧν οὐκ ἄνευ.

Τοσοῦτο παρωξύνθη ὁ περὶ τῶν εἰκόνων ἀγών, ὥστε παρεμερίσθησαν αὐταὶ αἱ οὐσιωδέσταται μεταρρυθμίσεις ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τὰ πάθη τῶν ἀντιφρονούντων τοσοῦτο ἐξήφθησαν ὥστε κατήντησαν εἰς ἐμφύλιον σπαραγμόν, οἷον σπανιώτατα εἶδεν ἡ ἀνθρωπότης.

Ἡ ἐπικράτησις τῆς ἑτέρας τῶν ἀντιμαχομένων μερίδων ἐν τῇ Πολιτείᾳ συνεπήγετο τὴν ἐπικράτησιν καθ' ἑαυτὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μετὰ τοῦτο ἐκηρύσσετο ἀμείλικτος διωγμὸς κατὰ τῶν ἡττημένων σήμερον, οἵτινες, νικηταὶ αὖριον ἀναδεικνύμενοι ἐξεδικοῦντο ἐφαρμόζοντες τὸ τῆς Γραφῆς, **«ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, καὶ ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ»**.

Ἐξορίαι, εἱρκτή, ῥινοτομίαι, ὀφθαλμῶν ἐξορύξεις, πνιγμοί, καταποντισμοί, παντοῖα καὶ ἀνήκουστα βασανιστήρια ἀπετέλουν τὴν πολεμικὴν τακτικὴν τῶν ἀνταγωνιζομένων ἐπ' ὀνόματι τῆς πολιτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς μεταρρυθμίσεως ἢ τῆς προσκυνήσεως τῶν Ἱ. εἰκόνων καὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ καθεστῶτος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς εἶχε τοῦτο διαμορφωθῇ τότε.

Ἐν τῇ ἀλλεφρούνῃ καὶ μανίᾳ ταύτῃ τῶν ἀντιμαχομένων ἐν Βυζαντίῳ, εἶχον παρουσιασθῇ εὐκαιρίαι πολλαί, ὅπως συντριβῶσιν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Βυζαντίου, οἱ Ἄραβες ἰδίᾳ καὶ οἱ Βούλγαροι, ὑπὸ ἐσωτερικῶν καὶ ἐκείνοι στάσεων κατατρυχόμενοι, καὶ ἀντὶ τούτου περιέστη τὸ Βυζάντιον ἐπανειλημμένως εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον, ταπεινωθέν, περισταλὲν εἰς στενότερα ὅρια καὶ βαῖνον εἰς μαρασμὸν καὶ εἰς ὄλεθρον.

Πρὸ τοιαύτης ὀλεθρίας ἀναστατώσεως, ἐπιφερούσης ὄλεθρον καὶ καταστροφὴν γενικήν, πολλάκις θὰ ἐγεννήθη ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέψις ὅτι **ἐχρεωκόπησεν ὁ χριστιανισμός**, ὡς ἐπαναλαμβάνεται συχνὰ καὶ σήμερον ἐνώπιον τῶν πρωτοφανῶν φρικαλεοτήτων τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου ὑπὸ σοφῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

Ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουλιανὸς, ὁ ἐπικληθεὶς Παραβάτης, συμμαθητὴς γενόμενος Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ὑπὸ τοιαύτης σκέψεως κινούμενος ἐκήρυξε διωγμὸν κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἐπεδίωξε τὴν παλινδρόμησιν τῆς εἰδωλολατρείας, ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀνὰ τὸ κράτος ἀναστάτωσιν καὶ διχόνοιαν, καὶ ἀποδεῖπνα τὰ δεινὰ πάντα εἰς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, διὰ τὰς ἀναφυείσας αἱρέσεις ἐν αὐτῇ.

Ἀπερίγραπτος ἦτο ἡ φρικαλεότης τῶν δραμάτων, ἅτινα ἐτελοῦντο εἰς αὐτὰ τ' ἀνάκτορα καὶ ἐνίοτε ἐντὸς τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ τῶν μοναστηρίων, ὅπου οἱ ἱερώτατοι δεσμοὶ τοῦ αἵματος διεσπάσθησαν καὶ τὰ μυθολογικὰ ἔργα τῆς εἰδωλολατρείας ἐπανελαμβάνοντο τρομερώτερα καὶ ἀπαισιώτερα, καὶ ταῦτα ἐν ὀνόματι τῆς χριστιανικῆς θρησκείας.

Τίνα ὅμως ὑπεῖχεν εὐθύνην ἡ χριστιανικὴ θρησκεία, ἡ πρεσβεύουσα καὶ κηρύττουσα τὴν ὑψίστην ἠθικὴν διδασκαλίαν, ἂν οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τῶν παθῶν αὐτῶν τυφλούμενοι διέπραττον ἔργα ἐν ὀνόματι αὐτῆς;

Αἱ εἰκόνες ἐν τέλει ἀνεστηλώθησαν καὶ αἱ μεταρρυθμίσεις σχεδὸν ἐξωβελίσθησαν, ἀλλ' ἔκτοτε ἡ παρακμὴ καὶ κατάπτωσις τοῦ Βυζαντίου προέβαινε σταθερὰ καὶ ἀναπότρεπτος, μεχρισοῦ ἐπῆλθεν ἡ κατάλυσις τοῦ Βυζαντιακοῦ Κράτους καὶ ἡ ὑποδούλωσις τοῦ ἀνατολ. χριστιανισμοῦ.

Κατελύθη ἐντούτοις ἡ ἁμαρτωλὸς Πολιτεία μόνον, τὸ κράτος ὅμως τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐθριάμβευεν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ καὶ ἐν τῇ δεδουλωμένῃ καὶ πυρφυνουμένῃ Ἀνατολῇ, παρεσκευάζετο ἡ πνευματικὴ καὶ ἐθνικὴ ἀναγέννησις διὰ τὰς Ἐκκλησίας τοῦ χριστιανισμοῦ.

Κατατρίβονται καὶ κρημνίζονται τὰ κοσμικὰ Κράτη ὑπὸ τῶν ἁμαρτημάτων ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, καὶ ἂν πρὸς καιρὸν φαίνεται χειμαζόμενος καὶ ταλαιπωρούμενος ὁ μετ' αὐτῶν συνδεόμενος χριστιανισμός, οὗτος ἀποτελεῖ τὸν ἀθάνατον καὶ ζῶντα πάντοτε πυρῆνα ἀπὸ τοῦ ὁποίου βλαστάνει ἐκ νέου τὸ κράτος καὶ τὸ ἔθνος, ὁσάκις ταῦτα δὲν ἀποβάλωσι μετὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἐλευθερίας, καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλπίδα ἐπὶ τὴν θείαν Πρόνοιαν.

Τοῦ Βυζαντίου ἡ ἀναγέννησις ἤρξατο ἀπὸ τῆς Ἱ. Μονῆς τῆς Ἁγ. Λαύρας διὰ τοῦ ἀρχιθύτου Γερμανοῦ, ὑψώσαντος τὸ λάβαρον τῆς Θεοτόκου ὑπὲρ «Πίστεως καὶ Πατρίδος» καὶ ἤρξατο νέα περίοδος στενώτατα συνδεδεμένου βίου θρησκευτικοῦ καὶ πολιτικοῦ, ὥστε ἀναποσπάστως θὰ ἀγάγῃ εἰς τὸ περιπόθητον τέρμα.

Καὶ σήμερον πρὸ τῆς τρομερωτάτης γενικῆς σφαγῆς τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου κατάπληκτος ἡ ἀνθρωπότης διερωτᾷ:

«Ἐχρεωκόπησε, λοιπὸν ὁ χριστιανισμὸς καὶ μάτην ἐσταυρώθη ὁ Θεάνθρωπος καὶ ὠκεανοὶ αἱμάτων ἐχύθησαν ὑπὲρ τῆς θρησκείας αὐτοῦ;»

Ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος δὲν ἔχει πρόφασιν καὶ ἀφορμὴν ἔριδας θρησκευτικάς, αἵτινες ἄλλοτε ἐπὶ τῆς διαμαρτυρήσεως καθήμαξαν τὴν Εὐρώπην ἐπὶ αἰῶνα ὅλον, ἀλλ' αἰτίαν ἔχει τὴν σύγκρουσιν τῶν ὑλικῶν συμφερόντων τῶν Μ. Δυνάμεων καὶ τὴν ἀγρίαν ἀμφισβήτησιν πρὸς ἀλλήλας τῆς διανομῆς τῆς ὑφηλίου.

Ὁ Χριστιανισμὸς ἐν τῷ παρόντι εὐρωπαϊκῷ πολέμῳ ἐντελῶς παρεμερίσθη. Διαμαρτυρόμενοι κατὰ διαμαρτυρομένων, Λατῖνοι κατὰ Λατίνων, Ὀρθόδοξοι κατὰ Ὀρθοδόξων, Χριστιανικοὶ λαοὶ συμμαχοῦσι μετὰ μωαμεθανῶν καὶ εἰδωλολατρῶν, καὶ κανίβαλοι καὶ φετιχισταὶ ἐτιάγωνίζονται μετὰ χριστιανῶν κατὰ ἀγνώστων τέως εἰς αὐτοὺς πολεμίων.

Πάντες οἱ ἐμπόλεμοι, πλὴν τῶν Γάλλων, ἐπικαλοῦνται ὑπὲρ τῶν ὅπλων αὐτῶν τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ θέλημα τοῦ ὁποίου οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν καὶ ἀναφορὰν ὁ ἅγριος πόλεμος ἐν τοῖς σπλάγχνοις αὐτοῖς τοῦ μᾶλλον πεπολιτισμένου κόσμου.

Ἡ θρησκεία παρὰ τοῖς συγχρόνοις εὐρωπαϊκοῖς κράτεσιν εἴτε ἐξέπεσεν εἰς ἐπουσιώδη παράγοντα κοινωνικῆς καὶ προσωπικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν λαῶν εἴτε καὶ ἐντελῶς ἐξετοπίσθη ὑπὸ τῆς πολιτείας, ὡς ἐν Γαλλίᾳ, ἢ ἐξ ὀνόματος τῆς ἐπιστήμης ἐπολεμήθη ἐπὶ μεγάλην ἔκτασιν ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Αὐστρίᾳ, ἐξησθένησε δὲ τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα παρὰ πᾶσι τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς λαοῖς.

Διέλαθε τοὺς συγχρόνους λαοὺς ἡ εὐεργετικὴ καὶ σωτήρια ἐπίδρασις καὶ ἠθικὴ ἀνακαίνισις τῆς ἀνθρωπότητος ἡ ἐπικράτησις τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου καὶ τῆς συνειδήσεως, ὁ παντελὴς ἐξευγενισμὸς τῆς πολιτείας καὶ τῶν ἠθῶν, ἐξ ὧν προῆλθεν ἡ γιγαντιαία πρόοδος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ ἄκρα ἡμερότης τῶν ἠθῶν καὶ τοῦ βίου ὅλου τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν πολιτειῶν διὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας.

Ἐθεραπεύθη μονομερῶς καὶ ἐναμίλλως ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα, ἥτις ἀπέβη τὸ εἴδωλον τῶν συγχρόνων ἐθνῶν, καὶ ἡ ὁλοσχερὴς αὕτη προσκόλλησις εἰς τὸ ἰνδάλμα τῆς πατρίδος ἐκφράζεται διὰ τοῦ γερμανικοῦ «*Deutschland über alles*», ἤτοι «**Ἡ Γερμανέα ὑπὲρ πάντας**». Πέρα τῶν ὁρίων τῆς **Πατρίδος** ὑπάρχουσι μόνον ἀνταγωνισταί, πρὸς οὓς οἱ πατριῶται δὲν ἀμιλλῶνται μρον πρὸς ἐπικράτησιν ἐν τῇ ἐμπορίᾳ καὶ τῇ βιομηχανίᾳ διὰ τῆς τεχνικῆς δεξιότητος καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ικανότητος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς περὶ τὰ ὅπλα ἀσκήσεως παντὸς τοῦ λαοῦ, οὗτινος στρατόπεδον εἶνε τῆς πατρίδος τὸ ἔδαφος ὅλον, καὶ μέγα μέρος τῶν πόρων καὶ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ διατίθενται εἰς ἐπινόησιν καὶ κατασκευὴν τῶν φοβερωτέρων καὶ φονικωτέρων ὅπλων καὶ πολεμικῶν μηχανῶν.

Μετὰ τοιαύτην μακρὰν καὶ γιγαντιαίαν μολεμικὴν παρασκευὴν ἐξερράγη ὁ δεινότατος τῶν πολέμων ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ, οὐχὶ πρὸς ἐπικράτησιν ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν θρησκευτικῶν, φιλοσοφικῶν, ἢ πολιτικῶν, ἀλλὰ πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν ὑλικῶν συμφερόντων τῶν ἐμπολέμων καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸν φημιζόμενον αἰῶνα τοῦ ἄκρου πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἡμερώσεως, παρεβιάσθησαν προαιώνιοι νόμοι διεθνεῖς καὶ συνθῆκαι, διεπράχθησαν ἀνηθικότητες καὶ ὠμότητες χείρονες ἢ παρὰ τοῖς ὀνομαστοῖς ἐπὶ βαρβαρότητι καὶ ὠμότητι λαοῖς, καὶ ὁ δαίμων τοῦ ὀλέθρου ἔστησε τὸ κράτος αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῶν μᾶλλον πεπολιτισμένων χωρῶν καὶ λαῶν ἐν τῷ κόσμῳ.

Ὅταν ὁ κόσμος οὗτος, συντετριμμένος καὶ ἐξησθενημένος, θὰ καταθέσῃ ἐξ ἀδυναμίας καὶ παραλύσεως τὰ ὅπλα καὶ ἀναμετρήσῃ τὰς συμφορὰς, ἃς ἐδημιούργησεν αὐτὸς εἰς ἑαυτόν, θὰ καταμάθῃ πόσον ἡμάρτησεν ἀπομακρυνθεὶς τῶν σωτηρίων ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ θὰ προσφύγῃ πάλιν εἰς αὐτὸν ἵνα εὕρῃ παρηγορίαν καὶ δύναμιν ἐν αὐτῷ πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ ἀποκατάστασιν.

Ὁ χριστιανισμὸς διὰ τοῦ πανευρωπ. πολέμου θὰ ἀναδειχθῇ εἴπερ ποτὲ πάλιν μέγας παράγων ἠθικὸς καὶ πνευματικός, οὗ ἄνευ ἡ ἀνθρωπότης περιπίπτει εἰς τὰς μείζονας συμφορὰς καὶ δι' αὐτοῦ πάλιν ἀνασώζεται καὶ ἀκμάζει.

ΕΙΣ ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΜΕΤΩΠΑ

—Πρὸ τοῦ Βερτών.
—Αἱ Τουρκικαὶ δυνάμεις.
—Οἱ Ρῶσσοι εἰς Ἀσιατικὴν Τουρκίαν.

Συνεχίζομεν ἐν μεταφράσει τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτοῦ τῶν «Τάϊμς» περὶ τῶν μαχῶν βορείως τοῦ συγκροτήματος φρουρίων Βερτών.

Μαρτίου 3 (ν. ἡ.)

Ἡ μάχη εἶνε πάλιν κρατερὰ, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἄπαξ ἔτι συγκεντροῖ τὰς μεγίστας προσπαθείας του ἐπὶ τῆς περιοχῆς τοῦ Τουωμόν. Κατώρθωσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ στερρῶς ὑπερασπιζόμενον χωρίον Τούωμὸν μετὰ σφοδρὸν βομβαρδισμὸν καὶ σειρὰν ματαίων ἐπιθέσεων. Ἡ μάχη ἐξακολουθεῖ μέσῳ τῶν ἐρειπίων.

Αὕτη εἶνε μία τῶν τριῶν οὐσιωδῶν σημείων τῆς ὅλης θέσεως τοῦ Τουωμόν, ἥτις σύγκειται (ἀπὸ δυσμῶν πρὸς

ἀνατολὰς κατὰ μῆκος τοῦ ὑψιπέδου), ἐξ ἑνὸς χωρίου, ἑνὸς προμαχῶνος καὶ τοῦ φρουρίου Τουωμόν. Τὸ χωρίον ἦτο εἰς χεῖρας τῶν Γερμανῶν ἐπ' ὀλίγας ὥρας τῇ 12)25 Φεβρουαρίου Γερμανικὴ ἀντεπίθεσις ἐξετόπισε τοὺς Γάλλους ἀπὸ τοῦ χωρίου, πάλιν τὴν ἐπιοῦσαν καὶ χθὲς οἱ Γάλλοι ἅπαξ ἔτι ἐγκατέστησαν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων. Ὁ ἀγὼν περὶ τοῦ πυργωτοῦ ὀχυρώματος διεφιλονικήθη πολλῷ μᾶλλον θερμῶς ὑπὸ τῶν Γάλλων, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐπιθέσεων κατὰ τῆς θέσεως ταύτης, ἀπολεσάντων αὐτὸ τρίς. Τώρα κατέχουσιν αὐτὸ ἄκόμη.

Ἡ κατάστασις εἰς αὐτὸ τὸ φρούριον εἶνε ἀμφίβολος. Τὰ λείψανα τριῶν λόχων τῶν Βρανδεμβουργείων κατέχουσιν ἔτι τὸ κέντρον τοῦ ὀχυρώματος, καὶ ἔχουσι πράγματι κυκλωθῇ κατὰ τὴν π. ἑβδομάδα. Πιστεύεται ὅτι ἐν τῇ ἀνατραπείσῃ χώρᾳ ἀνεκάλυψαν γραμμήν τινα συγκοινωνίας ἥτις παραμένει ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὰς προκεχωρημένας Γερμανικὰς θέσεις, καὶ λαμβάνουσιν ἐκεῖθεν τροφήν.

Ἡ σύγχυσις τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς συγκρούσεως ἐξέλιπεν. Ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν ἐπίβλεψιν τοῦ στρατηγοῦ Πετὲν οἱ γάλλοι ἐπιτυγχάνουσι ὅλον τὸ κέρδος ἀπὸ τῶν πηγῶν αὐτῶν εἰςἄνδρας καὶ πυρομαχικά. Ἡ γραμμὴ ἣν κατέχουσι εἶν' ἀπείρως ἰσχυροτέρα ἢ αἱ πρῶται γραμμαί των, αἵτινες, καίτοι ἐκυριεύθησαν, οὐδέποτε διεσπάσθησαν καὶ τὸ ἐξαγόμενον τῶν ἐγγιζουσῶν ἐπιχειρήσεων θεωρεῖται μετὰ πνεύματος πλήρους ἐμπιστοσύνης.

Μετὰ τὰς συγκρούσεις τῶν πρώτων ἡμερῶν ἀνετέθη εἰς τὸν Στρατηγὸν Πεταὶν ὑπὸ τὸν Ζόφρ ἡ ἀρχηγία εἰς τὸ ἀμυντικὸν πεδίον τοῦ Βερτών. Εἶνε οὗτος στρατηγὸς ἑκτάκτου ἱκανότητος πρὸς ἐργασίαν καὶ μύστης τῆς ἐπιστημονικῆς τακτικῆς. Μετὰ ζέσεως πιστεύει ὅτι μεταξὺ τῶν πρώτων καθηκόντων τοῦ στρατιώτου εἶνε ὅπως διατηρῆται σημαντικῶς ἱκανὸς, καὶ ἀναρίθμητα ἐπεισόδια ἀναφέρονται τῆς ἐνεργείας του κατὰ τοιαύτην μέθοδον. Ἀγαπᾶται ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν του, οἵτινες, ἐπὶ παραδείγματος, κατὰ τὴν μάχην τῆς Καμπανίας, ὅτε ἐπροχώρησεν οὗτος τρία μίλια, εἶδον αὐτὸν θέλοντα νὰ συμμεριοθῇ τοὺς κόπους των.

Οὐδὲν εἶνε ἀκόμη γνωστὸν περὶ τοῦ προσώπου τοῦ Γερμανοῦ στρατηγοῦ ἔναντι τοῦ στρατηγοῦ Πεταὶν ἀπὸ τῆς ἐφαρμοζομένης ὅμως τακτικῆς καὶ ἀπὸ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἐπιτιθεμένη δύναμις ἀποτελεῖται κυρίως ἐκ τοῦ παλαιοῦ στρατοῦ τοῦ Μάκενσεν, ἤρχισαν νὰ διερωτῶσιν μήπως αὐτὸς ὁ Μάκενσεν μετετέθη εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον, ἵνα περιποιήσῃ τὴν νίκην ἐν Βερτὼν εἰς τὸν Διάδοχον.

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Ὁ στρατιωτικὸς ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» ὑπολογίζει τὰς ἐν πολέμῳ τουρκικὰς δυνάμεις ὡς ἑξῆς:

«Οἱ Τοῦρκοι καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας, θὰ ἐστρατολόγησαν ἓν ἑκατομμύριον ἀνδρῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, καὶ ἀπὸ τούτων πρέπει νὰ ἀφαιρεθῶσι 300 χιλ. νεκροί, τραυματίαι καὶ αἰχμάλωτοι. Ὥστε ὑπολείπονται 700,000.

Κατὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Καλλιπόλεως θὰ ὑπῆρχον πιθανῶς, 350,000 ἄνδρες τῆς 1ης, 2ας καὶ τῆς 5ης Τουρκικῆς Στρατιᾶς μεταξὺ Ἀδριανουπόλεως, Κωνσταντινουπόλεως, Δαρδανελλίων καὶ Σμύρνης. Ὑπῆρχον περὶ τὰς 130,000 εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Καυκάσου, 50,000 ἐν Μεσοποταμίᾳ, 60,000 ἐν Συρίᾳ συμπεριλαμβανομένων καὶ ἀραβικῶν σωμάτων, καὶ οἱ λοιποὶ ἦσαν διεσπαρμένοι εἰς φρουρὰς κατὰ μῆκος τῶν παραλίων, λαμβανομένης τῆς καταστάσεως ἐν τῇ Βαλκανικῇ καὶ τῆς συνεχιζομένης ἀνάγκης πρὸς ἄμυναν τῆς πρώτης κατ' ἄλλης ἐφόδου ἀπὸ θαλάσσης, εἶνε δυνατὸν οὐχὶ πλείονες τῶν 150,000 ἀνδρῶν νὰ ἀπηλλάγησαν ἐκ τῆς ἐκκενώσεως τῆς Καλλιπόλεως ἀπὸ τῶν Συμμάχων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς Ἀρμενίαν.

Δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη τίνες ἐνισχύσεις ἀπεστάλησαν. Οἱ Τοῦρκοι δὲν μετακινοῦσι γοργῶς τὰ στρατεύματά των, καὶ αἱ πενιχραὶ συγκοινωνίαι των δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν παιδιὰν κερκίδος καὶ ἰστοῦ, τρόσον προσφιλῆ εἰς τὴν γερμανικὴν στρατηγικήν.

Πρὸς μεταφορὰν τῶν ἀνδρῶν τούτων εἰς Ἐρζερούμ θὰ βαδίσωσι μακρὰς πορείας. Δεκτοῦ γενομένου ὅτι οἱ σιδηρόδρομοι ἐν Μ. Ἀσίᾳ παραμένουσιν ὡς εἶχον κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου, τὸ ταξείδιον δι' Ἀγκύρας καὶ Σιβὰς εἰς Ἐρζεροὺμ ἀπαιτεῖ μεταφορὰν 360 μιλίων σιδηροδρομικῶν καὶ 540 μίλια πεζῇ. Ἡ συντομωτάτη ὁδὸς εἶνε ἡ δι' Ἀδάνων-Ράς-Ἐλ-Αἶν καὶ Διαρβεκίρ, ὅπου οἱ ὁδικοὶ σταθμοὶ περιλαμβάνουσι 356 μίλια, τὸ σιδηροδρομικὸν ὅμως μέρος τῆς ὁδοῦ ταύτης εἶνε 1,000 μίλια τὸ μῆκος.

Ἡ 3η Στρατιὰ ἐν τῇ Τουρκικῇ Ἀρμενίᾳ ὑποτίθεται ὅτι περιλαμβάνει ἤδη τὸ 9ον 10ον καὶ 11ον στρατ. σῶμα, ἅτινα τόσον δεινῶς εἶχον κοπανισθῇ κατὰ τὰς πρώτας μάχας εἰς τὸ μέτωπον τοῦτο. Τὰ σώματα ταῦτα κατόπιν ἐνισχύθησαν, καὶ ὑποστηρίζονται ἤδη ὑπὸ πολυαρίθμων Κούρδων καὶ ἄλλων στρατευσίμων.

Ἀφότου ἡ διὰ θαλάσσης μεταφορὰ πράγματι ἐγκατελείφθη καὶ ἐγένοντο σχέδια πρὸς μεταφορὰν διὰ ξηρᾶς διὰ μακρᾶς πορείας, τὰ ὑποδήματα ἐφθάρησαν καὶ αἱ στολαὶ κατετρίβησαν καὶ τὸ ἠθικὸν τῶν Τούρκων κατέπιπτε συνεχῶς. Ἡ γραμμή, ἥτις ἔδει νὰ κρατῆται, ἦτο πολὺ ἐκτεταμένη, ἐκτεινομένη ἀπὸ τῆς Μαύρης Θαλάσσης πρὸς τὴν μίαν πλευρὰν μέχρι Βὰν πρὸς τὴν ἑτέραν, ἐκτὸς τῶν ἐπιχειρήσεων ἐν Περσίᾳ καὶ ἐν Μεσοποταμίᾳ, καὶ οἱ Τοῦρκοι δὲν ἦσαν εἰς θέσιν ν' ἀντιστῶσι κατὰ τῆς ὀξείας ἐπιθετικῆς προσβολῆς ἣν ἐπέφερε κατ' αὐτῶν ὁ Μ. Δοὺξ Νικόλαος ὑπὸ τὴν ἱκανὴν διεύθυνσιν τοῦ Στρατηγοῦ Γουδένιτς καὶ τοῦ διακεκριμένου Ἐπιτελάρχου του, Στρατηγοῦ Βολκοβιτνόφ.

ΤΟ ΡΩΣΟΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Ἐν μέσῳ Ἰανουαρίῳ ἡ χειρίστη κρίσις τῆς ἐλλείψεως πυρομαχικῶν εἶχε παρέλθει ἐν Ρωσίᾳ καὶ ὑποτίθεται ὅτι Σιβηριακὰ καὶ ἄλλα στρατεύματα, παρὰ τὴν ἐπιτόπιον στρατολογίαν, ἤχθησαν πρὸς βοήθειαν τῶν Καυκασιανῶν συνταγμάτων, ἅτινα ὑπέμειναν τὴν ὁρμὴν τῆς προσβολῆς. Ἔδει νὰ πλήξωσι ταχέως, ἐὰν θὰ ἐπεχειρεῖτο οἱονδήποτε πλῆγμα, ἀφότου ἐκενώθη ἡ Καλλίπολις ἀπὸ τῶν Συμμάχων καὶ τὸ Ρωσικὸν ἀρχηγεῖον ἠδύνατο νὰ ὑπολογίσῃ μετὰ πάσης ἀκριβείας πόσον θὰ διέθετον χρόνον τὰ ἐκ Καλλιπόλεως ἀποσυρόμενα Τουρκικὰ στρατεύματα ἵνα φθάσωσιν εἰς Ἐρζερούμ. Πᾶς ὑπάρχει λόγος νὰ ὑποθέτωμεν ὅτι τὸ πλῆγμα ἐγένετο πρὶν δυνηθῇ οἱαδήποτε τῶν Τουρκ. τούτων ἐνισχύσεων νὰ φθάσῃ, ἡ ἀπόφασις ὅμως πρὸς ἐνέργειαν κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἐπέβαλλε μεγάλας δυσχερείας εἰς τὰ Ρωσικὰ στρατεύματα· καὶ ἦτο τρόπον τινὰ θαῦμα σταθερότητος καὶ ἀντοχῆς νὰ ὑπερβῶσι τὰ χιονοσκεπῆ ὄρη καὶ νὰ ἀποκόψωσι Τουρκικὸν φρούριον ἐν μέσῳ μιᾶς Τουρκικῆς Στρατιᾶς.

Ἡ καταδίωξις ἐξακολουθεῖ, τὸ ρωσικὸν δεξιόν, μετ' ἐπιτυχῆ ἀπόβασιν ἐνισχύσεως εἰς τὴν παραλίαν Ἀτινὰ τῇ 4 Φεβρουαρίου (ν. ἡ.) εὑρίσκεται 30 μίλια ἀπὸ τῆς Τραπεζοῦντος. Τὸ Τουρκικὸν κέντρον κυνηγεῖται ὀπισθοχωρῶν πρὸς τὸ Ἐρζιγνιάν, ἐνῷ εἰς τὸ ἀριστερὸν οἱ Ρῶσοι εἶνε εἰς Μοῦς καὶ εἰς Βιτλὶς, καὶ καθιστῶσι ζέοντα τὰ πράγματα διὰ τοὺς Κούρδους νοτίως τῆς λίμνης Βάν. Εἰς Βιτλὶς οἱ ρῶσοι εὑρίσκονται 100 μίλια ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Χαλεπίου—Μοσοὺλ κατὰ μῆκος τῆς ὁποίας οἱ τοῦρκοι κινοῦνται πρὸς τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ 165 μίλια ἀπὸ τοῦ Ρᾶς—Ἐλ—Αἶν, τὸ ὁποῖον ἦτο ὁ ἄκρος σιδηροδ. σταθμὸς τῆς γραμμῆς Βαγδάτης, ἐξαιρουμένου τοῦ μεμονωμένου τμήματος Βαγδάτης—κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου. Ἡ Μοῦς εἶνε 500 μίλια κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τοῦ Κοὺτ— Ἐλ Ἀμάρα, καίτοι δὲ τὸ κτύπημα τοῦ Γουδένιτς δὲν θὰ ἐπηρεάσῃ ἀμέσως τὰς θέσεις τῶν Ἀγγλοϊνδῶν εἰςΤίγρητα, θὰ προξενήσῃ ἤδη στενοχωρίαν εἰς τοὺς διευθύνοντας τὰς συγκοινωνίας τῶν Τούρκων, διότι ἡ ὁδὸς τοῦ Εὐφράτου δὲν εἶνε ποσῶς καλή. Οἱ Κοζάκοι τοῦ Τρὲκ καὶ Κουπὰν ταξειδεύουσι μακρὰν καὶ ταχέως καὶ ἐνταῦθα εἶνε ἓν τῶν ὀλίγων θεάτρων τοῦ πολέμου, ὅπου ὑπάρχει εὐρυχωρία καὶ οἱ ἱππεῖς δύνανται ἀκόμη νὰ πράξωσι μεγάλα πράγματα.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

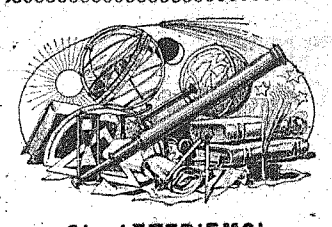

ΟΙ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΙ

ΩΡΙΩΝ, ΤΑΥΡΟΣ, ΜΕΓΑΣ ΚΥΩΝ

Κατὰ τὰς πρώτας ἑσπερινὰς ὥρας ἀπὸ τῆς 6.30' μ. μ. ἐμφανίζονται κατ' αὐτὰς πρὸς τὸ Δ. τμῆμα τοῦ οὐρανίου θόλου ἡμῶν ἐν τοῖς πρώτοις ἡ λαμπροτάτη «Ἀφροδίτη», ἥτις, ἐν συζυγίᾳ γενομένη μετὰ τοῦ «Διὸς» πρὸ δύο μηνῶν, χωρεῖ γοργὴ πρὸς Ἀν. τολὰς προσεγγίζουσα εἰς τὰς Πλειάδας καὶ τρέχει εἰς ἀναζήτησιν τοῦ «Ἄρεως» μετ' αὐτὴν ἕτερος ἐπιφαίνεται ἀστὴρ ὁ λαμπρότατος τῶν ἁπλανῶν ἀστέρων ὁ καλούμενος «Σείριος» ἀνήκων εἰς τὸν ἀστερισμὸν «Κύνα» μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ λυκόφωτος τὸ τμῆμα τοῦτο τοῦ Οὐρανοῦ μᾶς παρουσιάζει θέαμα ἔκπαγλον, διότι συγκεντροῦνται ἐν αὐτῷ οἱ πυκνότατοι καὶ ὡραιότατοι ἀστερισμοὶ μετὰ τῶν λαμπροτέρων ἀστέρων, τὸ σύνολον δὲ τούτων λαμπρύνει κατὰ συγκυρίαν ἔτι μᾶλλον ἡ πλησιφαὴς «Ἀφροδίτη», περὶ ἧς διελάβομεν ἐν προγενεστέρῳ φύλλῳ τοῦ «Κυπρ. Φύλακος».

Ἤδη προτιθέμεθα νὰ προκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν φίλων διδασκάλων, ὅπως ἐπωφεληθῶσι τὴν ἀρίστην εὐκαιρίαν τῆς ἐμφανίσεως τῶν ἀστερισμῶν τούτων τόσον ἐνωρίς, ὥστε νὰ δύνανται νὰ συναθροίζωσι τοὺς μαθητὰς αὐτῶν καὶ ἐπιδεικνύωσιν αὐτοὺς διδάσκοντες, ὅσα εἶνε προσιτὰ καὶ καταληπτὰ περὶ τῶν ἀστερισμῶν τούτων.

Κατ' αὐτὰς ἀνατολικῶς τοῦ λάμποντος πλανήτου «Ἀφροδίτη» ἀπαντῶμεν πρώτην τὴν «Πλειάδα» (κ. Ὁπλειά), ἥτις εἶνε μικρὸν πυκνὸν σύμπλεγμα διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ ὁρατῶν ἑπτὰ ἀστέρων, ὧν οἱ ἓξ εἶνε εὐδιάκριτοι εἰς συνήθεις ὀφθαλμούς, ἐνῷ ὁ ἕβδομος μόνον εἰς ὀξυδερκεῖς τοιούτους.

Διὰ τηλεσκοπίου θωρούντες τὰς Πλειάδας διακρίνομεν πολὺ πλείονας ἀστέρας, ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐξάνει μετὰ τῆς μεγεθυντικῆς δυνάμεως τοῦ τηλεσκοπίου μας. Οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἀπένεμον τὰ ἑξῆς ὀνόματα εἰς ἕκαστον τῶν ἑπτὰ συνθετικῶν ἀστέρων: Ἠλέκτρα (ἡ λάμπουσα), Μαῖα, Ταϋγέτη, Ἀλκυόνη, Μερόπη, Κελαινώ, καὶ Στερόπη.

Ὠνομάσθη δὲ ὁ ἀστερισμὸς Πλειάδες ἢ Πελειάδες, διότι παρωμοίαζον αὐτὸν οἱ ἀρχαῖοι ὡς σύμπλεγμα πετομένων περιστερῶν.

Ὁ «Ταῦρος», νοτιοδυτικῶς τῶν «Πλειάδων», διακρινόμενος διὰ τοῦ πυρώδους λαμπροῦ ἀστέρος **Λαμπαδίου** ἢ ἀραβιστὶ **Ἀλτεπαράν**, ὅστις τίθεται ὡς ὁ ὀφθαλμὸς ταύρου θυμοειδοῦς. Ὁμοίως οὗτος εὑρίσκεται μέσῳ συμπλέγματος μικρῶν ἀστέρων ἀποτελούντων τὰς Ὑάδας. Ὁ ἀστερισμὸς τοῦ «Ταύρου» περιλαμβάνει ἐπὶ τῶν 121 ἀστέρων του 1 πρώτου μεγέθους, 1 δευτέρου, 3 τρίτου καὶ 14 τετάρτου μεγέθους.

Νοτιοδυτικῶς τοῦ «Λαμπαδίου» συναντῶμεν τὸν ὡραιότατον καὶ λαμπρότατον ἀστερισμὸν ἐπὶ τῆς ὅλης οὐρανίας σφαίρας κείμενον παρὰ τὸν Γαλαξίαν, τὸν τοῦ «Ὡρίωνος».

Ὁ «Ὡρίων» σχηματίζει μέγα τετράπλευρον, ὑψηλότερον μᾶλλον ἢ πλατύτερον, καὶ εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ κατὰ τὸ κέντρον φαίνονται τρεῖς ἀστέρες γνωστοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ξίφος Δίκρανον ἢ Ράβδος τοῦ Ἁγ. Ἰακώβου. Δύο τῶν ἀστέρων τῶν μεγάλων τετραπλεύρων εἶνε πρώτου μεγέθους, καλοῦνται δὲ Βετελγέζης καὶ Ρίγελος. Ὁ «Βετελγέζης», οὗτινος ἡ λάμψις ποικίλλει περιοδικῶς, εἶνε ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν ὑπέρυθρον χροιὰν τοῦ φωτός του. Ἐπὶ 115 ὁρατῶν ἀστέρων, ὁρατῶν εἰς γυμνὸν ὀφθαλμόν, πλὴν τῶν δύο λαμπροτέρων, ὁ Ὡρίων περιλαμβάνει 4 ἀστέρας δευτέρου μεγέθους, 4 τρίτου καὶ 6 τετάρτου μεγέθους.

Ἐὰν φέρωμεν νοητὴν εὐθεῖαν ἀπὸ τοῦ «Λαμπαδίου» τοῦ Ταύρου καὶ τοῦ «Βετελγέζη» τοῦ Ὡρίωνος καὶ προεκβάλωμεν νοτιοδυτικῶς συναντῶμεν ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Γαλαξίου τὸν ἀστερισμὸν τοῦ «Κυνός», ὅστις περιλαμβάνει τὸν «Σείριον» τὸν λαμπρότατον ἀστέρα καθ' ἅπαν τὸ στερέωμα, τὸν μᾶλλον ἀξιοσημείωτον διὰ τὰς μαρμαρυγάς του καὶ τὴν στιλπνὴν λευκότητά του. Ἐπὶ 66 ἀστέρων ὁρατῶν διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐξ ὧν σύγκειται ὁ ἀστερισμὸς οὗτος, 2 ἀστέρες ἀγήκουσιν εἰς τὸ δεύτερον καὶ 4 εἰς τὸ τρίτον μέγεθος.

Πρὸς δυσμὰς λάμπει ὁ «Προκύων» εἰς τὸ ἕτερον μέρος τοῦ Γαλαξίου. Εἶνε οὗτος ἀστὴρ πρώτου μεγέθους, ὁ λαμπρότατος τοῦ ἀστερισμοῦ «Μικρὸς Κύων».

Ἐνδιαφέρει νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ Βετελγέζης, ὁ Σείριος καὶ ὁ Προκύων σχηματίζουσι τρίγωνον σχεδὸν ἰσόπλευρον. Διὰ τοῦ γνωρίσματος τούτου δυνάμεθα νὰ ἀνευρίσκωμεν εὐκόλως τοὺς ἀστέρας τούτους.

Ἄνωθεν καὶ βορειόθεν τοῦ «Προκύνος» εὑρίσκονται ὁ «Κάστωρ» καὶ ὁ «Πολυδεύκης» λάμποντες εἰς φαινομενικὴν ἀπόστασιν 5 μοιρῶν ἀπ' ἀλλήλων, ἐξ ὧν ἀναγνωρίζομεν τοὺς «Διδύμους», ἀστερισμὸν περιλαμβάνοντα πλὴν τῶν δύο τούτων ἀστέρων, τοῦ ἑνὸς πρώτου καὶ τοῦ ἑτέρου δευτέρου μεγέθους, 51 ἀστέρας ὁρατοὺς διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ.

Δυτικῶς καὶ παρὰ τὰς Πλειάδας βλέπομεν τὸν ἀστερισμὸν τοῦ «Κριοῦ» καὶ ὀλίγῳ κάτωθι τοὺς τοῦ Κήτους καὶ Ἠριδανοῦ, οἵτινες δὲν περιλαμβάνουν ἀστέρας πρώτου μεγέθους.

Μυθολογία.

Ἵνα κινηθῇ ζωηρότερον τὸ διαφέρον τῶν μικρῶν μαθητῶν εἰς τὸ μέθημα τοῦτο, ἂς διδαχθῶσι καὶ ὀλίγην μυθολογίαν περὶ τῶν ἀστερισμῶν τούτων, τὴν τόσον ποιητικὴν καὶ τερπνήν.

Αἱ Πλειάδες (Πελειάδες—περιστεραὶ) ἦσαν θυγατέρες τοῦ Ἄτλαντος καὶ τῆς Ὠκεανίδος Πληϊόνης ἢ τῆς Αἴθρας, ἀδελφαὶ τῶν Ὑάδων, ἀστερισμὸς τῶν ναυτιλλομένων, διότι κατὰ τὴν ἐπιτολὴν αὐτῶν ἄρχεται ἡ καλὴ καὶ κατὰ τὴν δύσιν ἡ κακὴ ἐποχὴ τῆς θαλασσοπλοΐας.

Ὑπὸ ὀλίγους διὰ τὸν θάνατον τῶν ἀδελφῶν των Ὑάδων ἢ διὰ τὴν συμφορὰν τοῦ πατρός των, ηὐτοκτόνησαν αἱ ἑπτὰ παρθένοι καὶ κατηριθμήθησαν μετὰ τῶν ἀστέρων κατ' ἄλλην ἔκδοσιν ἐπὶ πέντε μῆνας διωκόμεναι ὑπὸ τοῦ γιγαντιαίου κυνηγοῦ Ὡρίωνος, μετεμορφώθησαν τῇ παρακλήσει των εἰς πελειάδας (περιστεράς), καὶ εἶτα εἰς ἀστέρας, δι' ὃ καὶ ἐπὶ πέντε μῆνας φαίνεται ὁ Ὡρίων ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα πλησίον τῶν Πλειάδων. Τὰ ὀνόματα ἑκάστης αὐτῶν εἶνε ἐκεῖνα ἅτινα ἀνεφέρομεν ἀνωτέρω.

Ὁ Ὡρίων ἦτο περίφημος καὶ ὡραῖος μυθικὸς θηρευτής, υἱὸς τοῦ Ὑριέως ἐκ Βοιωτίας, κατασμένος καὶ Κανδάων ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν. Ἐγένετο σύζυγος τῆς Σόδης καὶ πατὴρ τῆς Μενίππης καὶ Μητιόχης. Ἡ Ἠὼς ἠράσθη αὐτοῦ, δι' ὃ καὶ οἱ θεοὶ ὠργίσθησαν κατ' αὐτοῦ, ἡ δὲ Ἄρτεμις τὸν κατετόξευσεν ἐν Κρήτῃ, ἐν Χίῳ ἢ ἐν Δήλῳ προκληθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ εἰς ἀγῶνα δίσκου, ἢ διότι ἠγάπησε τὴν ὀπαδὸν τῆς θεᾶς Ὠπιν. Τὰς Πλειάδας κατεδίωξεν ὁ Ὡρίων μεχρισοῦ μετεμορφώθησαν αὗται εἰς ἀστέρας.

Καταστερισθεὶς παρίσταται ὡς ἀγὴρ ρωμαλέος περιζωσμένος ξίφος, ἔχων ρόπαλον καὶ λεοντῆν.

«Ὡς μὲν ὅτ' Ὡρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
«Ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνὴ
αὐτῇς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐπoχομένη κατέπεφνεν.
(Ὀδ. Ε. 121)
Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν
ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσαν,
ἐν δὲ τὰ τέρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται
(νωτα:
«Πλειάδας θ' Ὑάδας τε τό τε τόρτε ἄθενος Ὠρίωνος «Ἄρκτον θ' ἣν καὶ ἅμαξαν καλέουσιν,
ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει.
«Οἵη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
(Ἰλ. Σ 486)

Ὁ Σείριος καὶ ὁ Κύων καὶ ὁ Προκύων καλούμενος παρίστανται ὡς κυνηγετικὸς κύων ὁλάζων. Ἦτο ὁ φύλαξ τῆς ἡγεμονίδος Εὐρώπης, δοθεὶς ὑπὸ τοῦ Μίνωος ἢ τῆς Ἀρτέμιδος εἰς τὴν Πρόκριν, καὶ ὑπὸ ταύτης εἰς τὸν Κέφαλον, ὑπὸ τοῦ Διὸς δὲ εἰς τοὺς ἀστέρας ταχθείς.

Κατ' ἄλλους εἶνε ὁ Κύων τοῦ μυθικοῦ θηρευτοῦ Ὠρίωνος, ἢ ἡ Μοῖρα κύων τοῦ Ἰκαρίου. Ὁ Σείριος, ὅταν κατὰ Ἰούλιον ἐπιτέλλῃ μετὰ τοῦ Ἡλίου, λέγεται προξενῶν τὰ κυνικὰ καύματα.

Εἰς τὸν Πρόκυνα ἀποδίδοντσι τὰ τοῦ Σειρίου.

Ἡ συνοδία τῶν ἀστερισμῶν Ταύρου, Ὡρίωνος καὶ Κυνὸς παραστατικώτατα ὑπὸ τοῦ γεωγρ. λαοῦ τῆς Κύπρου ὀνομάζονται **βουάλετρα** καὶ **βουαλέτρια** ἤτοι βόες μετὰ τοῦ ἀρότρου.

Προσεχῶς θὰ διαλάβωμεν ὅσα περὶ τῶν κυριωτέρων ἀστέρων τῶν ἀστερισμῶν τούτων διδάσκει ἡ φυσικὴ ἀστρονομία.

ΝΟΜΟΘΕΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΡΙΤΗΣ

16)29 Μαρτίου 1916.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΝ ΛΟΓΟΝ

Τῇ π. Τρίτῃ ἐπανελήφθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου μετὰ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως τούτου εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον τῆς Α. Ε. τοῦ Ἁρμοστοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἀρχιγραμματέως.

Ἀναγινώσκονται αἱ ἑπόμεναι παράγραφοι:

Ἐξοχώτατε,

1) Τὰ μέλη τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου ἐξαιτοῦνται τὴν ἄδειαν νὰ προσφέρωσι τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον προσφωνήσει τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος.

2) Τὸ Συμβούλιον πλήρως ἐκτιμᾷ τὴν ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει, ἔνεκα τοῦ πολέμου, ὑφισαμένην ἐξαιρετικὴν κατάστασιν τῶν δημοσίων ὑποθέσεων καὶ συμμερίζεται τὰς σκέψεις τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος περὶ τῆς κατὰ τὴν Σύνοδον ταύτην ἐπιτελεστέας νομοθετικῆς ἐργασίας.

3) Ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εἶναι πλήρως δεδικαιολογημένη νὰ ἔχῃ τὴν πεποίθησιν ἐπὶ τὴν ἐδραίαν τοῦ Συμβουλίου τούτου ὑποστήριξιν ἐν πάσῃ προσπαθείᾳ, ἀποβλεπούσῃ εἰς ἐξυπηρέτησιν τῆς δικαίας καὶ μεγάλης ὑποθέσεως ὑπὲρ ἧς ἡ Ἀγγλία μάχεται μετὰ τῶν γενναίων αὐτῆς Συμμάχων. Ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἔχων ὡς γνώμονα αὐτοῦ τὰς μακρὰς αὐτοῦ ἱστορικὰς παραδόσεις, ἐτάχθη, ἀπ' αὐτῆς τῆς πρώτης στιγμῆς τοῦ ἀγῶνος, πρὸς τὸ μέρος ἐκείνων, μεθ' ὧν συνδέεται διὰ δεσμῶν ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης καὶ ταὐτότητος πολιτικῶν ἰδεωδῶν, καὶ δράττεται καὶ πάλιν τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ὅπως ἐπαναλάβῃ τὴν εὐχήν, ἵνα αἱ εὐγενεῖς ἐκείναι ἀρχαί, ὑπὲρ ὧν οἱ Σύμμαχοι διεξάγουσι νῦν τὸν ἀγῶνα τοῦτον, κατισχύσωσιν ἐν τῷ συμφέροντι τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Αἱ δύο πρῶται αὗται παράγραφοι ἐγένοντο ὁμοφώνως δεκταί. Ἐπὶ τῆς 3ης ὅμως ἐνίστανται οἱ δύο Μωαμεθανοὶ βουλευταὶ Ἰρφὰν καὶ Χαμπέης κατὰ τοῦ δευτέρου μέρους αὐτῆς, ὅπερ διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους—ὡς εἶπεν ὁ πρῶτος—εἶνε ἀπεχθές.

Γενομένης ψηφοφορίας, ἡ 3η αὕτη παράγραφος ἐπεψηφίσθη ὑπὸ τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν αἱρετῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν, κατεψηφίσθη δὲ ὑπὸ τῶν τριῶν μωαμεθανῶν τοιούτων.

Πρόσθετος παράγραφος.

Κατόπιν ὁ βουλευτὴς Λευκωσίας—Κυρηνείας κ. Πασχ. Κωνσταντινίδης προτείνει ὅπως τὰ ἑπόμενα ἀποτελέσωσι 4ην παράγραφον τῆς ἀπαντήσεως.

«*Τὸ Συμβούλιον, θεωρεῖ ἐπιβαλλόμενον αὐτῷ καθῆκον νὰ γίνῃ ἑρμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Χώρας διὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπὸ τῆς Μ. Βρεττανίας γενομένην ἀναγνώρισιν τῶν ἐθνικῶν δικαίων τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ὅστις ἐξακολουθεῖ πέποιθώς, ὡς πρὸς τὴν μέλλουσαν πολιτικὴν τύχην τῆς πατρίδος του, εἰς τὰς φιλελευθέρας ἀρχάς, αἵτινες διέπουσι τὸν δημόσιον βίον τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικοτήτων, ἣν αὐτὴ ἅπαξ ἔτι κυρώνει διὰ τοῦ πολυτίμου αἵματος τῶν γενναίων αὐτῆς τέκνων ἐν τῇ παρούσῃ διεθνεῖ συρράξει*».

Τὴν πρότασιν ὑπεστήριξεν ὁ κ. Θ. Θεοδότου, ἐνίσταται δὲ κατ' αὐτῆς ὁ Ἰρφὰν ἐφ., ἐπειδὴ ὑ

Καθ' ὃν λοιπὸν χρόνον διακυβεύονται τοσαῦται ὑπάρξεις καὶ τόση συντελεῖται καταστροφή, καὶ ἄγνωστος εἶνε ἡ ἔκβασις τοῦ ἀγῶνος, εἶνε πρόωρον νὰ ἐμιλῶμεν περὶ ζητημάτων ἐθνικῶν. Ζῶμεν ἡμεῖς ἐν πλήρει ἡσυχίᾳ καὶ εἰρήνῃ καὶ μηδεμίαν καταβάλλοντας προσπάθειαν μετ' ἐκείνων, εἵτινες τόσον δοκιμάζονται σήμερον, ὁμοιάζομεν πρὸς ἄνθρωπον ὅστις ἔφαγε καλὰ καὶ κατόπιν ροφᾷ τὸν ναργιλέν του.

Τὰ αἰσθήματα μαζεῖνε γνωστὰ καὶ μὴ συμφωνοῦντα πρὸς τὰ τῶν Ἑλληνικῶν μελῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνίσταμαι κατὰ τῆς παραγράφου.

Ὁ κ. ΛΑΝΙΤΗΣ δὲν φρονεῖ, λέγει, ὅτι ἡ Μ. Βρεττανία σφαγιάζει τὰ δίκαια τῶν λαῶν, ὥστε νὰ μὴ προσέξῃ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ δικαίου μας. Ἂν ἡ Κύπρος δὲν ἦτο Ἑλληνική ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ ἐσφαγίαζεν αὐτὴν προσφέρουσα εἰς ἄλλο κράτος.

ΙΡΦΑΝ Ἐφ. Οἱ κάτοικοι τῆς Κύπρου οὐδέποτε ὑπῆρξαν Ἕλληνες. Ἐὰν ἦσαν τοιοῦτοι ἡ ὑπῆρξάν ποτε Ἕλληνες, δὲν θὰ ἐγίνετο τοιαύτη συζήτησις.

Μετὰ τοῦτο τίθεται εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις τοῦ κ. Πασχ. Κωνσταντινίδου καὶ καταψηφίζουσιν αὐτὴν τὰ ἐπίσημα καὶ τὰ αἱρετὰ Μωαμεθανικὰ μέλη, ὑπερψηφίζουσι δὲ τὰ Ἑλληνικὰ τοιαῦτα, καὶ γενομένης ἰσοψηφίας, ὁ προεδρεύων ψηφίζει κατὰ τῆς προτάσεως.

Ἡ ἀπάντησις οὕτω περιορίζεται εἰς τὰς τρεῖς πρώτας παραγράφους αὐτῆς.

* * * *

ΕΠΙΨΗΦΙΣΙΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗΣ
16)29 Μαρτίου

Προεδρία Ἀρμοστοῦ.

Ἡ Α. Ε. ὁ Ἀρμοστὴς καταλαβὼν τὴν Ἕδραν εὐχαριστεῖ τὸ Συμβούλιον ἐπὶ τῇ ἀπαντήσει καὶ τῇ ἐκφράσει τῶν εὐμενῶν αὐτοῦ αἰσθημάτων ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῆς Μ. Βρεττανίας.

Κατατίθενται μετὰ τοῦτο ἀναφοραί τινες καὶ εἶτα τὸ Συμβούλιον ἐπιλαμβάνεται τῆς ἡμερησ. διατάξεως, διὰ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ Γεν. Ταμίου τῆς Νήσου.

Ὁ κ. Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ λέγει ὅτι δὲν ἐγείρεται ἵνα φέρῃ ἔνστασιν κατὰ τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' ἵνα διερμηνεύσῃ κοινὴν γνώμην τῶν ἑλληνικῶν μελῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνίσταμαι κατὰ τῆς παραγράφου.

Ὁ κ. ΛΑΝΙΤΗΣ δὲν φρονεῖ, λέγει, ὅτι ἡ Μ. Βρεττανία σφαγιάζει τὰ δίκαια τῶν λαῶν, ὥστε νὰ μὴ προσέξῃ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ δικαίου μας. Ἂν ἡ Κύπρος δὲν ἦτο Ἑλληνική ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ ἐσφαγίαζεν αὐτὴν προσφέρουσα εἰς ἄλλο κράτος.

ΙΡΦΑΝ Ἐφ. Οἱ κάτοικοι τῆς Κύπρου οὐδέποτε ὑπῆρξαν Ἕλληνες. Ἐὰν ἦσαν τοιοῦτοι ἡ ὑπῆρξάν ποτε Ἕλληνες, δὲν θὰ ἐγίνετο τοιαύτη συζήτησις.

Μετὰ τοῦτο τίθεται εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις τοῦ κ. Πασχ. Κωνσταντινίδου καὶ καταψηφίζουσιν αὐτὴν τὰ ἐπίσημα καὶ τὰ αἱρετὰ Μωαμεθανικὰ μέλη, ὑπερψηφίζουσι δὲ τὰ Ἑλληνικὰ τοιαῦτα, καὶ γενομένης ἰσοψηφίας, ὁ προεδρεύων ψηφίζει κατὰ τῆς προτάσεως.

Ἡ ἀπάντησις οὕτω περιορίζεται εἰς τὰς τρεῖς πρώτας παραγράφους αὐτῆς.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τοπικοὶ καὶ ἐπαρχιακοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες ἐν Λευκωσίᾳ τελεσθήσονται τὴν 23ην καὶ 24ην Ἀπριλίου ἐ. ἐν.

Δηλώσεις περὶ συμμετοχῆς γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 15ης Ἀπριλίου πρὸς τὸν κ. Γ. Β. Σκουταρίδην.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 17)30 Μαρτ. 1916

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας
τοῦ Γ.Σ. «τὰ Παγκύπρια».

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ
ΠΑΡΑ ΤΗ Α. Ε. ΤΩ ΑΡΜΟΣΤΗ

Οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι συνεχίζοντες τὴν χαραχθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν πορείαν ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς γενομένης μεταπολιτεύσεως τῇ 5 Νοεμβρ. 1914 καὶ ἐνισχυόμενοι εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς γενομένης προσφορᾶς τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα, περιωρίσθησαν καὶ κατὰ τὴν νομοθετικὴν ταύτην σύνοδον εἰς τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον διατυποῦντες δεόντως τὰς βλέψεις τοῦ τόπου καὶ ἐπιψηφίζοντες τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν ἀσυζητητεί, προσδοκῶντες δὲ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου καὶ παρακολουθοῦντες τὴν πολιτικὴν ἐξέλιξιν, ἐν ᾗ συμπλέκεται, ὡς ἐφάνη, καὶ ἡ τύχη τῆς Κύπρου.

Περὶ τῶν ἄλλων ἀμέσων ἀναγκῶν τοῦ τόπου ἐθεώρησαν συμφέρον ὅπως ὑποβάλωσιν ἰδιαιτέρως σημείωμα ἐπισπώμενοι ἐπὶ τὰ διαλαμβανόμενα θέματα τὴν μελέτην καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ ταῦτα τῇ π. Παρασκευῇ Ἕλληνες καὶ Μωαμεθανοὶ βουλεύται μετὰ προσυνεννόησιν ἐπεσκέφθησαν τὴν Α. Ε. τὸν Ἀρμοστὴν περὶ τὴν 3 μ. μ. καὶ ὑπέβαλον τὰ ἑπόμενα αἰτήματα:

1) Ἀπόλυτος ἀπαγόρευσις ἐξαγωγῆς σίτου καὶ ὄρόβου.

2) Ἡ ἐξαγωγὴ κριθῆς, βρόμης, γεωμήλων καὶ ἄλλων τῆς πρώτης ἀνάγκης γεωργικῶν προϊόντων νὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ προηγουμένην στάθμισιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου, καὶ πρὸ πάσης ἀποφάσεως νὰ ζητῆται ἡ γνώμη τῶν μελῶν τοῦ Νομοθετ. Συμβουλίου

3) Ἐπιδοκιμάζουσι τὸ ἐφαρμοσθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως σύστημα τῆς ἀπὸ τῶν ἀποθηκῶν τῆς δεκάτης πωλήσεως σίτου εἰς ἔγλογον τιμήν, πρὸς παρασκευὴν ἄρτου προσιτοῦ εἰς τὰς πενεστέρας τάξεις καὶ συνιστῶσι τὴν ἐπέκτασιν τοῦ μέτρου καὶ εἰς ὅσα χωρία ἔχουσιν ἀνάγκην τοιούτου.

Ἐὰν ἡ δεκάτη δὲν θὰ ἐπήρκει, ἡ Κυβέρνησις νὰ προμηθεύεται ἐξωθεν.

Ἡ κριθὴ νὰ πωλῆται κατὰ μικρὰς μερίδας πρὸς ὄφελος τῶν πολλῶν, καὶ οὐχὶ πρὸς ἐμπόρους πρὸς μεταπώλησιν.

4) Κατὰ τὴν διατίμησιν δέον νὰ ζητῆται ἡ γνώμη τῶν κατὰ τόπους δημάρχων καὶ τῶν βουλευτῶν.

5) Νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ἐξαγωγὴ ζώων, ἐφόσον φαίνεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι δὲν ὑπάρχει περίσσεια τούτων, ὡς πρὸς τὰς ἐπιτοπίους ἀνάγκας.

Κατὰ πλειονοψηφίαν προτείνεται καὶ ἡ ἀπόλυτος ἀπαγόρευσις ἐξαγωγῆς τῶν χοίρων.

6) Νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ἐξαγωγὴ ὀρνιθίων, ὠῶν καὶ τῶν ἐκ τοῦ γάλακτος προϊόντων.

7) Διὰ τὴν πωλουμένην εἰς ξυλεμπόρους ξυλείαν ἀπὸ τῶν κυβερνητ. δασῶν δέον νὰ ἐπιβάλληται διατίμησις καὶ εἰ δυνατὸν νὰ διατηρῇ ἱκανὴν ξυλείαν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Δασονομείου, ἵνα προμηθεύωνται ἐξ αὐτῶν οἱ δεόμενοι.

8) Τὸ ζήτημα τῆς ἀκρίδος πρέπει νὰ προκαλέσῃ σύντονον τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἡ καταδίωξις αὐτῆς διὰ τοῦ ραντισμοῦ δὲν ἀπεδείχθη ἀποτελεσματική, καὶ σήμερον ἀπειλεῖται καταστροφὴ ὑπὸ τῆς μεγάλως πληθυνθείσης ἀκρίδος. Εἶναι διὰ τοῦτο ἐπάναγκες ὅπως ἐφαρμοσθῇ ταυτοχρόνως καὶ ὁ παλαιὸς τρόπος καταδιώξεως.

Ἐν τέλει ἀπεφασίσθη ὁ διορισμὸς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις νὰ μεταβῇ τάχιστα καὶ μελετήσῃ τὸ ζήτημα εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ἀκρίδος προσβαλλόμενα διαμερίσματα.

9) Συνιστᾶται θερμῶς ἡ ἐκτέλεσις ἐκτενῶν ἀνακουφιστικῶν ἔργων πρὸς βοήθειαν τῶν μᾶλλον δοκιμαζομένων διαμερισμάτων.

10) Νὰ διευκολυνθῇ ἡ προσέλευσις καὶ ἡ ἐπιστροφὴ τῶν ἐξ Αἰγύπτου οἰκογενειῶν τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν Κύπρον πρὸς διαθερισμόν.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΤΗΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ

Τὴν Ἱ. Σύνοδον ἀπησχόλησε κατὰ τὰς πρώτας συνεδρίας αὐτῆς ἡ γνωστὴ ὑπόθεσις μεταξὺ τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου καὶ τῆς Κοινότητος Βουνίου διὰ τὴν καθαίρεσιν τῶν παρ' αὐτῇ ἐφημερίων.

Συνῳδὰ τῷ γενομένῳ συμβιβασμῷ καὶ ἐπὶ τῇ μετανοίᾳ τῶν καθηγημένων ἱερέων, ἡ Ι Σύνοδος ἐπιζητεῖ τρόπον ἀπαλλαγῆς ἢ ἀνακουφίσεως τούτων ἀπὸ τῆς ἐπιβεβλημένης ποινῆς.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐγένετο, καὶ ἡ δημοσίευσις αὐτῆς ἀνεβλήθη.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ
ΤΗΣ ΑΚΡΙΔΟΣ

Ἐκ πολλῶν χωρίων τῆς Μεσαορίας καὶ ἰδίᾳ τῶν Κοκκινοχωρίων ὑπεβλήθησαν ἀναφοραὶ πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Ἀρμοστὴν καὶ ἑκτακτοι ἀπεσταλμένοι ἀνῆλθον εἰς Λευκωσίαν πρὸς ἐπίδοσιν καὶ προσωπικὴν ἐπίσκεψιν τῶν κ. κ. ἀντιπροσώπων ἵνα μεσολαβήσωσι παρὰ τῇ Κυβερνήσει καὶ διατάξῃ αὕτη τὴν ἀποτελεσμασικὴν καταδίωξιν τῶν ἀκρίδων διὰ τοῦ ἀποτελεσματικοῦ μέχρι τοῦδε καταδειχθέντος τρόπου.

Διατείνονται ὅτι ἡ διὰ ψεκασμοῦ καταδίωξις τῆς ἀκρίδος οὐ μόνον ἀφίνει πλήθη ἀκρίδων ἀπρόσβλητα, ἐξ οὗ ἡ ἀκρὶς ἐπολλαπλασιάσθη καὶ ἀπειλεῖ τὴν ἐπὶ θύραις συγκομιδήν, ἀλλὰ καὶ πᾶν χόρτον ξηραίνεται, καὶ ζημιοῦται μεγάλως ἡ κτηνοτροφία, καὶ τὰ σμήνη τῶν μελισσῶν φονεύονται συλλέγοντα τὸ νέκταρ ἀπὸ ἐψεκασμένων ἀνθέων.

Οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποι μετὰ τῶν ἄλλων κατεπειγόντων ζητημάτων ὑπέβαλον καὶ τοῦτο παρὰ τῷ Ἀρμοστῇ ὅστις ὑπέσχετο ὅτι θὰ διωρίσῃ εἰδικὴν ἐπιτροπείαν πρὸς ἄμεσον τοῦ ζητήματος τούτου μελέτην, πράγματι δὲ καὶ ἐπελάβετο τοῦ ζητήματος ἡ οἰκεία ὑπηρεσία μετὰ τῆς δεούσης σπουδῆς.

Ἀπὸ τῶν πρώτων πρὸ διετίας δοκιμῶν εἰς τὸ δάσος Βάλια τῆς Καρπασίας διὰ τοῦ ψεκασμοῦ ὑπεβάλομεν τὴν πολὺ φυσικὴν γνώμην ὅπως μὴ ἐφαρμοσθῇ σύτος ὡς ἀποκλειστικὸν μέσον καταδιώξεως τῆς ἀκρίδος, ἀλλ' ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸν συνήθη τρόπον, μεχρισοῦ καταδειχθῇ ἀποτελεσματικώτερος ὁ ψεκασμός.

Δυστυχῶς ἡ Κυβέρνησις περιωρίσθη εἰς τὸν ψεκασμὸν, καὶ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αἱ ἀκρίδες ηὐξήθησαν, ἀποβᾶσαι λίαν ἀπειλητικαί.

Τὸν κ. Γεν. Ταμίαν καὶ ἤδη καὶ τὴν Α. Ἐξοχότητα, ἐμπνέει πολὺ στενὸν πνεῦμα οἰκονομίας, ἐξ οὗ κινδυνεύουσι μεγάλα συμφέροντα τοῦ λαοῦ, ὧν ἡ καταστροφὴ θὰ εἶνε ἀνεπανόρθωτος.

Δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τοὺς εἰσπράκτορας νὰ μεταχειρίζωνται ἕνους ἀντὶ ἵππων, καὶ εἰς τὰ γραφεῖα φειδῶ πάσης γραφικῆς ὕλης, οὐδεμία ἴσως ζημία ἐκ τούτων προκύπτει, εἰμὴ στενοχωρία εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, ὅταν ὅμως ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἀνεξέλθωσι νέφη ἀκρίδων καὶ καταστρέψωσι τὴν συγκομιδὴν μεγάλων διαμερισμάτων, ἡ ζημία θὰ εἶνε ἀνεπανόρθωτος.

Χθὲς ἀφίκετο ἐκ Λύσης τῆς Μεσαορίας καὶ τῶν περιχώρων πολυμελὴς ἐπιτροπεία μετὰ ἱερέων καὶ διδασκάλων ἵνα παραστήσῃ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ τὴν Κυβέρνησιν τὸν ἐπικρεμασθέντα μέγιστον κίνδυνον ἀπὸ ἀπείρου πλήθους ἀκρίδων.

Διηγοῦνται ὅτι ἐσχηματίσθησαν στρώματα ἀκρίδων πάχους μιᾶς παλάμης αἵτινες ὅταν πτερωθῶσι θὰ ἐπιφέρωσιν ἔλεθρον, ἂν μὴ σπεύσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν καταδίωξιν ἐντὸς τῆς παρούσης ἑβδομάδος.

Σήμερον θὰ μεταβῶσι παρὰ τῷ Ἀρμοστῇ ἢ τῷ Ἀρχιγραμματεῖ μετὰ τῶν κ.κ. βουλευτῶν.

Η ΕΜΠΟΡΙΑ
ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις παρ' ἡμῖν ἐπέτρεψε τὴν εἰσαγωγὴν τῶν καλιούχων ἑλληνικῶν χημικῶν λιπασμάτων, ἣν εἶχεν ἀπαγορεύσει ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ κάλι προέρχεται ἀποκλειστικῶς ἐκ Γερμανίας.

Ἐντούτοις τὸ κάλι τοῦτο ὑπῆρχεν ἐν Ἑλλάδι ὡς παρακαταθήκη πρὸ τοῦ πολέμου, καὶ ἐπεκράτησεν ἡ ὀρθὴ γνώμη ὅτι ἡ κατανάλωσις τούτου δὲν ὠφελεῖ τὸν ἐχθρόν.

Ἐπετράπη ὡσαύτως καὶ ἡ ἐξαγωγὴ χαρούπίων διὰ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν κ. Ν. Π. Λανίτην, καὶ τοῦτο εἶνε μία ἀνακούφισις εἰς τὴν ἐμπορίαν τοῦ προϊόντος τούτου, τὸ ὁποῖον ἀπειλεῖ ἐπικινδύνως ἡ ἔλλειψις ἀτμοπλοίων διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἥτις εἶνε ἡ μεγίστη ἀγορὰ καταναλώσεως του.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Δὲν προτιθέμεθα νὰ γνωματεύσωμεν ἂν ἠμόρδεν ἡ οὔ ἡ κατανομὴ σχολικῶν τελῶν εἰς τοὺς ἐν Λάρνακι ὀρθοδόξους πρόσφυγας ἐκ Συρίας, ὀφείλομεν ὅμως ν' ἀποκρούσωμεν τὴν ἄστοχον ἐπιχειρηματολογίαν τῆς **«Φωνῆς τῆς Κύπρου»** ἐξ ἀφορμῆς ἐφέσεως τούτων πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον διατεινομένων ὅτι δὲν ὑποχρεοῦνται οὗτοι ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος νόμου περὶ παιδείας, ὡς ὄντες Σύριοι καὶ οὐχὶ Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι, τοῦτο δὲ ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς διατυπώνει ὡς ἑξῆς.

«....καὶ οἵτινες νῦν ζητοῦσι τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπαρχιακῆς ἐπιτροπῆς προβάλλοντες **πολὺ ὀρθῶς** ὅτι δὲν εἶνε **"Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι** ὡς ὁρίζει ὁ νόμος, ἀλλὰ **Σύριοι Ὀρθόδοξοι** οὔτε δὲ ἐπίσης «φορολογούμενοι» κάτοικοι Λάρνακος».

Ἡ κρατοῦσα ἀδιαφορία ἐν τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει τῆς συντάξεως τῆς **«Φωνῆς τῆς Κύπρου»** εἶνε ἀπὸ μακρῶν ἤδη ἐτῶν γνωστὴ καὶ δὲν ἀποροῦμεν διὰ τὴν διάκρισιν ἣν ἐπικροτεῖ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Συρίων Ὀρθοδόξων ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἐφημερὶς αὕτη παρουσιάζεται ὡς Ἑλληνική, ὀφείλομεν ν' ἀποκρούσωμεν διαρρήδην τοιαύτην διάκρισιν, πεποίθαμεν δὲ ὅτι καὶ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον εἶνε ἀδύνατον νὰ περιπέσῃ εἰς τηλικοῦτον λάθος.

Ἔδει νὰ γνωρίζῃ ἡ σύνταξις τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» ὅτι μία εἶνε ἡ Ὀρθοδοξία ἡ **«Ἑλληνικὴ Ὀρθοδοξία»**, καὶ πᾶσαι αἱ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι Ρωσσίας, Ρουμανίας, Σερβίας ὀνομάζονται εἰς πάσας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας «Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία».

"Ὥστε διὰ τοῦ ὅρου *«Greek Christian»* ἢ *«Greek Orthodoxe»*, νοοῦνται πάντες οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ καὶ διὰ τοῦτο παρ' ἡμῖν τελοῦσι σχολικὰ τέλη πάντες οἱ παρ' ἡμῖν ὀρθόδοξοι, ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπηκοότητος ἢ τῆς καταγωγῆς αὐτῶν.

Εἶνε λυπηρὸν ἂν οἱ ἐκ Συρίας πρόσφυγες διετύπωσαν πράγματι διάκρισιν εἰς Ἕλληνας καὶ Συρίους Ὀρθοδόξου δι' ἑαυτούς, διότι μία εἶνε ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, καὶ ἑλληνικωτάτη ἐγένετο ἡ τῆς Ἀντιοχείας, ἐὰν δὲ ἡ ἀραβικὴ κατάκτησις ἐπέβαλε καὶ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀραβικὴν γλῶσσαν, ἐγένοντο μὲν ἀραβόφωνοι ἀλλὰ παρέμειναν πάντοτε Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι, οἷοι ὑπῆρξαν πάντοτε.

Πολὺ ἄτοπος ὑπῆρξεν ἡ ὑποβολὴ διακρίσεως Ἑλλήνων καὶ Σύρων Ὀρθοδόξων, πρεπεῖ δὲ ἀγανάκτησις ἡ ἐπικράτησις καὶ ἐπιβεβαίωσις τοιαύτης διακρίσεως ὑπὸ ἐφημερίδος ἑλληνοφώνου ἐν Κύπρῳ.

Τὸ Ἐκπαιδευτ. Συμβούλιον ἀδύνατον βεβαίως νὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὴν διάκρισιν ταύτην, ἔχον ὅμως ὑπ' ὄψει του τὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς διατελοῦσιν αἱ ἐκ Συρίας Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι πρόσφυγες, δύναται νὰ ἐλαττώσῃ τὰ κατενεχθέντα εἰς αὐτοὺς τέλη ὥστε νὰ καταντήσωσι ταῦτα τυπικά, καὶ ὅλως ἀνεπαίσθητα.

Βάσιμος φαίνεται μόνον ἡ ἔνστασις ὅτι δὲν εἶνε φορολογούμενοι, ἂν δὲν ἀπέκτησαν κτηματικὴν περιουσίαν καὶ δὲν καταβάλλουσιν οἱανδήποτε ἄλλον φόρον.

ΔΙΑ ΤΑ ΜΕΛΕΤΩΜΕΝΑ
ΣΧΟΛΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ

Ἡ Ἐπιτροπεία τῶν ἐμπειρογνωμόνων συντόνως καὶ ἐντελεχῶς μελετήσασα τὰ τεθέντα ἐνώπιον αὐτῆς θέματα περὶ τοῦ καταλληλοτέρου χώρου πρὸς ἀνέγερσιν τῶν μελετωμένων σχολ. κτιρίων διὰ τὸ Π. Γυμνάσιον, τὸ Διδασκαλεῖον καὶ τὴν Ἐμπορικὴν Σχολὴν κατέληξεν, ὡς ἦτο φυσικὸν, εἰς τὰ γήπεδα τοῦ Γυμναστηρίου καὶ τοῦ κ. Α. Θεοδότου.

Λεπτομέρειαι θὰ ἀνακοινωθῶσι βεβαίως ὑπὸ τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας συνεδριάσασης χθὲς περὶ τὴν 5 μ.μ. πρὸς μελέτην τῶν πρακτικῶν.

ΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΚΗΠΟΙ

Εὐτυχῶς οἱ σχολικοὶ κῆποι διηνεκῶς ἐπεκτείνονται ἀνὰ τὴν Νῆσον. Ἐν Μαζωτῷ χάρις εἰς τὴν φιλοπονίαν τοῦ ἀρίστου διδασκάλου καὶ τὸ προσδευτικὸν πνεῦμα τῆς Ἐπιτροπείας καὶ τοῦ χωρίου ὅλου, τὸ Γεωργ. Τμῆμα ἀνέλαβεν ἐν τέλει τὴν παροχὴν τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων καὶ σπέρων καὶ λιπασμάτων διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ συσταθέντος ἤδη Σχολικ. κήπου. Τὸ αὐτὸ ἐγένετο εἰς Τσέρι καὶ εἰς ἄλλα χωρία.

Πρὸς εὐδοκίμησιν ὅμως τοῦ ἀρίστου τούτου μέτρου, εἶνε ἐπάναγκες νὰ ὁρισθῇ τακτικὸν ἐπιμίσθιον ἀντὶ τῶν ἑκάστοτε βραβείων, καὶ τοῦτο διὰ τοὺς καλῶς λειτουργοῦντας σχολικοὺς κήπους.

ΑΝΑΡΕΙΑ ΓΥΝΗ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤ. ΜΟΡΦΩΣΙΝ

Ἀπεβίωσε τῇ προπαρελθούσῃ δευτέρᾳ ἀγαθὸς βιοπαλαιστὴς ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῖν μάγειρος καὶ ξενοδόχος Γ. Ἔρωτας. Μετὰ δύο ἡμέρας παρὰ τὰ νεκρώσιμα ἀγγελτήρια ἐτοιχοκολλήθησαν γνωστοποιήσεις καθ' ἃς ἡ χήρα σύζυγός του ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ξενοδοχείου.

Πρὸ τοῦ θεάματος τοῦτο ἐφαντάσθημεν τὴν ἀτυχῆ χήραν θρηνήσασαν τὸν ἀπολεσθέντα σύζυγον καὶ μετὰ τὸν ἐνταφιασμὸν ἀπομάσσουσαν τὰ δάκρυα καὶ στρέφουσαν ὅλην τὴν προσοχὴν αὐτῆς εἰς τὰ ἀπορφανισθέντα τέκνα, διὰ τὰ ὁποῖα ἀπεφάσισε νὰ ἀναπληρώσῃ καὶ τὸν ἀπολεσθέντα πατέρα, ἀντὶ νὰ προσκλαίῃ καὶ ἐπικαλῆται τὴν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν ἄλλων.

Τοῦτο ἐμφαίνει γυναικείαν ἀνδρείαν ἀξίαν πολλῆς ἐκτιμήσεως καὶ διδάσκει σύναμα πόσον ἀσφαλέστερα εἶνε μία οἰκογένεια, ὅταν οὗ μόνον ὁ πατὴρ ἀλλὰ καὶ ἡ μήτηρ δύναται νὰ μετέρχηται ἐπάγγελμά τι βιοποριστικόν.

Ἤλαυνε τῆς οἰκογενείας τὸ ἅρμα ὁ πατήρ, καὶ ὅταν ἐπλήγη ὑπὸ συμφορᾶς, ἀναλαμβάνει τὰς ἡνίας ἡ γυνή, καὶ τὸ ἅρμα συνεχίζει τὸν δρόμον του ἀπροσκόπτως.

Ἡ ἐπαγγελματική, λοιπόν, μόρφωσις τῶν θηλέων εἶνε ἄριστον καὶ ἀσφαλέστατον ἐφόδιον, ἐνθαρρύνον τὰ μάλιστα τὸν γάμον, ὥστε εἰς τὸ πέλαγος τοῦ βίου, ἂν διασπασθῇ ἡ μία ἄγκυρα, νὰ ἦνε ἑτοίμη ἡ ἄλλη, ἵνα σώσῃ τὸ οἰκογενειακὸν σκάφος ἀπὸ τοῦ κλύδωνος.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Ἐπὶ τῇ μεταθέσει τοῦ Ἕλληνος δικαστοῦ Ἀμμοχώστου κ. Ἰωκ. Ν. Δημητρίου, τὸ δικηγορικὸν ἐκεῖ σῶμα παρέθηκε τιμητικὸν δεῖπνον εἰς ὃ παρεκάθησεν ὁ Πρόεδρος κ. Μακάσκη καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ δικαστηρίου καὶ ἅπαν τὸ δικηγορικὸν σῶμα.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἐγένοντο διάφοροι προπόσεις, ἐπεσφράγισε δὲ ταύτας ὁ Πρόεδρος κ. Μακάσκη, διὰ προπόσεως γενικωτέρου διαφέροντος, καὶ κατὰ τρόπον ἐκδηλοῦντα τὴν εὐγένειαν τῶν σκέψεων καὶ αἰσθημάτων, ἅτινα περιέπει πᾶς εὐπατρίδης Βρεττανὸς, συνειδὼς τὸ ἀληθὲς μεγαλεῖον τῆς πατρίδος του καὶ τὴν μεγάλην ἀποστολὴν αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ.

—Ὁ Ἕλλην δικαστὴς κ. Β. Σέρτσιος ἀπῆλθεν εἰς τὴν νέαν θέσιν του ἐν Λεμεσῷ, ὅπου ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι θὰ ἐκτιμηθῇ πλήρως ἡ εὐρεῖα καὶ ποικίλη μόρφωσις αὐτοῦ.

—Ὁ νέος Κωμοδίκης κ. Εὐστάθ. Εὐαγγελίδης ἐκ Λευκάρων προερχόμενος ἀφίκετο τῇ π. Δευτέρᾳ καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ἐν τῷ Κωμοδικείῳ Λευκωσίας.

Εἰς Λεύκαρα μετέβη μετατεθεὶς ὁ κ. Σοφ. Τιγγίρης.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ὁ καιρὸς πλήρως ἐμφορεῖται εἶνε πάντοτε ἀνεμώδης καὶ προκαλεῖ σποραδικὰς βροχὰς αἵτινες εἶνε εὐεργετικώταται ὅπου ἂν πίπτωσιν.

Τὰ ὀρεινὰ τοῦ ἡμετέρου διαμερίσματος ὡς καὶ τὰ μεσορείτια, τὰ Λεύκαρα καὶ τὸ διαμέρισμα αὐτῶν, καὶ ἡ πολυδύψιος Μεσαορία εἶχον τοιαύτας βροχὰς εὐεργετικάς.

Ἐντούτοις εἶναι πάντοτε ἀναγκαία βροχῶν γενικῶν καὶ ραγδαίων, καὶ ἡ ἐπίμονος ψυχρότης τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ οἱ ἐναλλασσόμενοι ἄνεμοι εἶνε πάντοτε ἀγαθοὶ πρόδρομοι ἐκτεταμένων βροχῶν.

Ἐξ τινας περιφερείας τῆς Μεσαορίας οἱ γεωργοὶ ἀπελπίσαντες ἐπέτρεψαν ἐπὶ πληρωμῇ τὴν βόσκησιν προβάτων καὶ ἄλλων ζώων εἰς τοὺς ἀγρούς των.

Πλὴν τῆς Μεσαορίας καὶ τῆς Ἰδαλίας, καὶ ἐν μέρει τοῦ Μόρφου, πᾶσα ἡ λοιπὴ Νῆσος ἔχει ἄρισια ἀπὸ γεωργ. ἀπόψεως.

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
«ΕΝΩΣΙΣ»

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ, 27ῃ τοῦ μηνὸς, ὥρᾳ 3ῃ μ. μ. θὰ ἐμιλήσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης ὁ ἰατρὸς κ. Ν. Δέρβης.

Θέμα: Περὶ μορφώσεως καὶ ἀνατροφῆς τῶν θυγατέρων μας.

Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 21ῃ Μαρτίου 16.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ
"ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,,

*Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας τὸ ἄριστον τοῦτο σωματεῖον ἄγει τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 25 Μαρτίου ἀσμένως δεξιού

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ ΑΝΑΠΟΣΠΑΣΤΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

'Αθῆναι 8)21 Μαρτίου.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπαντῶν χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Σπυρομήλιου ἐποιήσατο τὰς κάτωθι βαρυσημάντους περὶ τῆς Β. Ἠπείρου δηλώσεις

Σ. — Σκουλούδης (πρωθυπουργός). ('Ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν). Πρό τινων ἡμερῶν περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τῆς κυβερνήσεως, ὅτι στρατιῶται τινὲς ἀνήκοντες εἰς τὸν ἰταλικὸν στρατὸν τοῦ Αὐλῶνος ἐφθασαν μέχρι τοῦ σημείου τὸ ὁποῖον καλεῖται Φαγαῖον κείμενον περὶ τὰ δύο χιλιόμετρα πρὸς βορρᾶν τῆς θαλάσσης. Μόλις τοῦτο ἐγένετο γνωστὸν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, ἐστάλη ἀξιωματικὸς Ἕλλην ὁ ὁποῖος προσεκάλεσε τὸν Ἰταλὸν λοχαγὸν νὰ ἀπέλθῃ λόγῳ τοῦ ὅτι τὸ σημεῖον ἐκεῖνο ἀπετέλει μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Ὁ Ἰταλὸς ἀπήντησεν ὅτι ἐκτελεῖ διαταγὰς ἀνωτέρων του, ἀλλ' οὐχ ἧττον θὰ ἀναφέρῃ πρὸς αὐτοὺς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Ἕλληνος ἀξιωματικοῦ καὶ πρὸς τοῦτο παρεκάλεσε νὰ τῷ δοθῇ 24ὥρος προθεσμία.

Ἐκρίθη καλὸν νὰ παραχωρηθῇ ἡ ζητηθεῖσα προθεσμία αὕτη, τοσοῦτο μᾶλλον, ὅσον τὸ ἐν λόγῳ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον φθάσῃ οἱ Ἰταλοὶ στρατιῶται, διετέλει ὑπὸ εἶδος ἀμφισβητήσεως μεταξὺ τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Συνάμεων ἀφ' ὅτου εἶχον συνέλθῃ εἰς Κέρκυραν πρὸς διακανονισμὸν του ζητήματος τῶν ὁρίων τῆς χώρας. Ἐν τούτοις φαίνεται, ὅτι τὴν μεθεπομένην ἡμέραν ἐπανῆλθεν ὁ ἡμέτερος ἀξιωματικὸς ὅπως λάβῃ ἀπάντησιν. Ἐπανέλαβε δὲ αὐτὴν τὴν φορὰν τὴν πρόσκλησιν ν' ἀφεθῇ τὸ μέρος ἐλεύθερον. Ἐκτοτε ἔχομεν τὴν εἴδησιν ὅτι οἱ ξένοι στρατιῶται ἀπεσύρθησαν. Ὀφείλω ὅμως νὰ ἀνακοινώσω ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι, ὅταν πρὸ ἑνὸς περίπου καὶ ἡμίσεος μηνὸς ἀπεβιβάσθη ὁ Ἰταλικὸς στρατὸς ὁ καταλαβὼν τὸν Αὐλῶνα, ἐγένετο πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀνακοίνωσις ἐκ μέρους τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας, ὅτι ὁ Ἰταλικὸς οὗτος στρατὸς ἔχει διαταγὰς τῆς κυβερνήσεώς του νὰ μὴ ὑπερβῇ τὰ ὅρια τῆς Βορείου Ἠπείρου, τὰ ὁποῖα εἶχον ἐπιδειχθῇ εἰς τὴν Ἰταλικὴν κυβέρνησιν κατὰ μῆνα, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, Ἰούλιον.

Ἑπομένως πλὴν τῆς ἐκ τοῦ Φαγαίου ἀποχωρήσεως τὴν ὁποίαν σᾶς ἀνέφερα πρὸ ὀλίγου, ἔχομεν καὶ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην, τὴν ἔγγραφον, τὴν ἐπίσημον ἐκ μέρους τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας ἀντιπροσωπευούσης τὴν κυβέρνησιν αὐτῆς. Φρονῶ λοιπὸν ὅτι, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, αἱ ἀνησυχίαι τοῦ ἀξιοτίμου κ. βουλευτοῦ περὶ τῆς πατρίδος του, δὲν εἶνε βάσιμοι καὶ δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἡ Βόρειος Ἤπειρος, ὅπως εἶνε ἤδη ὁροθετημένη, ἀποτελεῖ τοῦ λοιποῦ ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. (Χειροκροτήματα ραγδαῖα καὶ παρατεταμένα ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ ἀπὸ τῶν ἀκροατηρίων).

—Εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα.

Παρίσιοι, 17)30.—Ἐδημοσιεύθη ἐπίσημος ἔκθεσις περὶ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων. Λέγει ὅτι παρατηρηθείσης δραστηριότητος τῶν Γερμανικῶν περιπολιῶν τὴν 13 Μαρτίου, Γαλλικαὶ δυνάμεις προῆλασαν πρὸς τὰ σύνορα νοτίως τῆς Γευγελῆς. Ἐχθρικὸν ἀπόσπασμα κατέλαβε τὴν 16 τὸ Ἑλληνικὸν χωρίον Ματσικόβον, ἀλλ' ἐξεδιώχθη τὴν ἑπομένην.

—Τὴν 19 ἓν Ζέππελιν ἐβομβάρδισε τὸν ὅρμον τοῦ Κιαμπουρνοῦ, ὅπου πλεῖστα πλοῖα ἦσαν ἡγκυροβολημένα, ἀλλὰ δὲν ἐγένοντο ζημίαι.

Τὸ Γαλλικὸν πυροβολικὸν ἐβομβάρδισε τὰ ἐχθρικὰ στρατόπεδα ἐπὶ τῶν συνόρων τὴν 20ὴν καὶ τοὺς σταθμοὺς τοῦ Μοζένι καὶ Γευγελῆς. 23 Γαλλικὰ ἀεροπλάνα ἐβομβάρδισαν τὴν 24 τὰ ἐχθρικὰ στρατόπεδα εἰς Βολοβὸν, δυτικῶς τῆς λίμνης Δοϊράνης. Εἰς Γάλλος πιλότος ἐπυροβολήθη καὶ ἔπεσε μὲ τὸ ἀεροπλάνον του εἰς τὴν λίμνην. Ἄλλος Γάλλος ἠναγκάσθη νὰ προσγειωθῇ, κατώρθωσεν ὅμως νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς γραμμάς μας ἀφ' οὗ ἔκαυσε τὸ ἀεροπλάνον του. Μάχη μεταξὺ ἑνὸς «Φόκκερ» καὶ Γαλλικοῦ αεροπλάνου τὴν 25 ἔλιξε διὰ τοῦ ἐξαναγκασμοῦ τοῦ Γάλλου ὅπως προσγειωθῇ. Ἔκαυσε τὸ ἀεροπλάνον του. Εἷς τῶν πιλότων μας κατέρριψεν ἓν «Ἀλμπατρὸς» τὴν 25, ὅταν Γαλλικὴ ἀεροναυτικὴ μοῖρα ἐβομβάρδισε τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον εἰς Ποδγορίτσαν.

Μεγάλη δύναμις Βρεττανικοῦ ἱππικοῦ κατέλαβε θέσεις τὴν 27 πλησίον τῶν Γαλλικῶν ἐμπροσθοφυλακῶν.

Ἐχθρικὴ ἀεροναυτικὴ μοῖρα ἐβομβάρδισε τὴν Θεσσαλονίκην τὴν 28 φονεύσασα 20 καὶ τραυματίσασα 25 Ἕλληνας πολίτας. Γαλλικὰ ἀεροπλάνα τὴν κατεδίωξαν καὶ ἔρριψαν τρία ἐκ τῶν ἐχθρικῶν.

Σῶμα Γαλλικοῦ ἱππικοῦ τὴν 29 ἔτρεψεν εἰς φυγὴν ἐχθρικὰ στρατεύματα ἐν τῷ Ἕλλην. ἐδάφει μεταξὺ Γευγελῆς καὶ Δοϊράνης.

—5 ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα ἐπέδραμον κατὰ τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης τὴν αὐγὴν τῆς Δευτέρας καὶ ἔρριψαν κατ' αὐτῆς βόμβας αἵτινες ἐφόνευσαν 18 πρόσωπα καὶ ἐτραυμάτισαν 21, ἐξ ὧν εἷς ὑπάλληλος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ διευθυντὴς τῶν Οἰκονομικῶν· Βόμβαι τινὲς ἔπεσαν εἰς τὸν μεγαλύτερον ἐν τῇ πόλει Ἑλληνικὸν στρατῶνα, ἄλλαι δὲ παρὰ τὸ Διοικητήριον. Τὰ ἀεροπλάνα ἐκανονιοβολήθησαν διὰ τῶν ἀντιαεροναυτικῶν τηλεβόλων τῶν Συμμάχων.

—Νεώτερα εἴδησις ἀγγέλλει ὅτι οἱ Σύμμμοχοι ἔρριψαν δύο ἐκ τῶν Γερμανικῶν ἀεροπλάνων, ὅταν ἐπέστρεφον ἐκ τῆς ἐπιδρομῆς των κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης.

'Αθῆναι, 15)28.—Ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὴν κηδείαν τριῶν Ἰσραηλιτῶν θυμάτων τοῦ βομβαρδισμοῦ, Ἕλληνες καὶ Ἰσραηλῖται διωργάνωσαν διαδήλωσιν κραυγάζοντες κάτω οἱ δολοφόνοι κάτω οἱ βάρβαροι Γερμανοί.

'Αθῆναι, 16)29.—Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διεμαρτυρήθη εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἐμπολέμους διὰ τὴν τελευταίαν ἐπιδρομὴν τῶν γερμανικῶν ἀεροπλάνων ἐν Θεσσαλονίκῃ.

'Αθῆναι, 17)30.—Οἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ Πρόξενοι τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ρωμουνίας καὶ τῆς Ἱσπανίας ἐξήτησαν παρὰ τῶν Κυβερνήσεών των τὴν ἄδειαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Θεσσαλονίκην, θεωροῦντες αὐτὴν ὡς στερουμένην ἀσφαλείας, κατόπιν τῆς τελευταίας ἐπιδρομῆς τῶν Γερμανικῶν ἀεροπλάνων.

—Γερμανικὰ ἀεροπλάνα ἐβομβάρδισαν τὰς Ἑλληνικὰς κατασκηνώσεις παρὰ τὸ Τσάγεσι.

—Ὁ στρατηγὸς Μαὼν εἰς Ἀθήνας.

'Αθῆναι, 17)30. — Ὁ στρατηγὸς Μαὼν, ἀρχηγὸς τῶν Βρεττανικῶν στρατευμάτων ἐν Μακεδονίᾳ, ἀφίκετο ἐνταῦθα τὴν πρωΐαν ταύτην. Ὁ στρατηγὸς ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἥτις διήρκεσεν ἐπὶ μακρόν.

Ἀπόψε παρατίθεται μέγα γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ στρατηγοῦ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Πρεσβείᾳ. Ὁ στρατηγὸς ἀναχωρεῖ αὔριον εἰς Θεσσαλονίκην.

18)31.—Ὁ στρατηγὸς Μαὼν ἐπεσκέφθη τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Σκουλούδην καὶ τὸν κ. Βενιζέλον.

Εἰς τὸ παρατεθὲν ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Πρεσβείᾳ γεῦμα παρεκάθησαν οἱ πρέσβεις τῶν Συμμάχων καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἐπιτελεῖον.

Ὁ στρατηγὸς ἀνεχώρησε σήμερον εἰς Θεσσαλονίκην.

—Ἡ κλήρωσις τοῦ ἐθνικοῦ λαχείου.

Τῇ 28 π. μηνὸς ἐγένετο ἡ πρώτη κλήρωσις τοῦ Ἐθνικοῦ Λαχείου διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος 1916 καὶ ἐξήχθησαν οἱ ἑπόμενοι λαχνοί.

Ὁ ἀριθ.	72866	κερδ. δρ.	80,000
»	14450	» »	20,000
»	14475	» »	2,500
»	82282	» »	2,500

Οἱ κάτωθι ἀριθμοὶ κερδίζουν ἀνὰ 1000 δραχμὰς ἕκαστος:

55950 30147 73455 11378 02742 76216.

Οἱ κάτωθι ἀριθμοὶ κερδίζουν ἀνὰ 400 δραχμὰς ἕκαστος:

26586 91363 12742 31750 49374 43981 21824 79693 01921 87796 38274 65915 26884 14402 94009

Οἱ κάτωθι ἀριθμοὶ κερδίζουν ἀνὰ 200 δραχμὰς ἕκαστος:

54920 24870 05343 42233 75250 02407 59777 75828 52469 19592 28581 84737 77678 99733 25545 79626 40077 22856 28672 76749 75182 84684 39876 58445 16814

ΕΚ ΛΕΥΚΑΡΩΝ

Κύριε Συντάκτα,

Χθὲς ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν μεταβαίνων εἰς τὴν ἐν Λευκωσίᾳ νέαν του ἕδραν ὁ κ. Εὐστάθιος Εὐαγγελίδης κωμοδίκης. Ἐνταῦθα διετέλεσεν ὡς τοιοῦτος ἐπὶ πενταετίαν· οἱ εὐγενεῖς αὐτοῦ τρόποι καὶ ἡ καλὴ συμπεριφορά του προσείλκυσαν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειαν πάντων τῶν κατοίκων· ὑπῆρξεν ὁ πολύτιμος σύμβουλος εἰς κοινοτικὰς καὶ ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις, χωρὶς ὅμως νὰ παραλείψῃ ναἐκτελῇ μετ' ἄκρας αὐστηρότητος καὶ ἀμεροληψίας τὰ δικαστικὰ αὐτοῦ καθήκοντα ἐν ἑνὶ λόγῳ καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς δικαστής, ἦτο ἄξιος πάσης ἐκτιμήσεως· εἶνε ἐκ τῶν ὀλιγίστων ἐκείνων ὑπαλλήλων, οἵτινες ἐγκατέλιπον ἀρίστας ἀναμνήσεις εἰς πάντας.

Παρακαλοῦμεν λοιπόν, ὅπως ἐκφραθῇ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἐν τῷ «Κυπριακῷ Φύλακι» ἡ τῶν κατοίκων εὐαρέσκεια.

Λεύκαρα 18 Μαρτίου 1916.

Πολλοὶ Λευκαρῶται.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

'Αθῆναι 9)22 Μαρτίου.

Τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι ἐκ Θεσσαλονίκης ἐπιβεβαιοῦν τὴν εἴδησιν περὶ νέας ἐπιθέσεως γερμανικοῦ ἀποσπάσματος ἐναντίον τῶν καταλαβόντων τὸ Ματσίκοβον γαλλικῶν δυνάμεων. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συγκρούσεως ἦτο ἡ ἀνακατάληψις τοῦ Ματσικόβου ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, οἵτινες ἐγκατασταθέντες ἤδη εἰς τὸ χωρίον ἤρχισαν νὰ κατασκευάζουν ἐκ τοῦ προχείρου ἀμυντικὰ ἔργα εἰς τὰς περὶ αὐτὸ ἐπικαίρους θέσεις, ἀποβλέποντες εἰς τὴν ὁριστικὴν διατήρησιν αὐτοῦ.

Αἱ νυκτεριναὶ πληροφορίαι ἀναφέρουν ἐπίσης ὅτι καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς μεθορίου ἀπὸ τῆς Δοϊράνης μέχρι τῆς Χούμας συνάπτονται ἐξακολουθητικῶς πεισματώδεις συμπλοκαὶ μεταξὺ τῶν γαλλικῶν καὶ τῶν γερμανικῶν περιπόλων, αἱ ὁποῖαι εἰς πολλὰ σημεῖα ἐξελίσσονται ἐνίοτε εἰς γενικωτέρας συγκρούσεις τῶν ἑκατέρωθεν παρὰ τὴν μεθόριον προφυλακῶν. Αἱ λεπτομέρειαι τῶν συγκρούσεων τούτων καὶ αἱ ἑκατέρωθεν ἕκάστοτε ἀπώλειαι παραμένουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄγνωστοι, καθόσιν ἀμφότερα τὰ μέρη εἰς οὐδεμίαν προβαίνουν σχετικὴν ἀνακοίνωσιν.

Δέον ἐντούτοις νὰ σημειωθῇ ὅτι καίτοι αἱ παρὰ τὴν ἑλληνοβουλγαρικὴν μεθόριον συμπλοκαὶ μεταξὺ Γάλλων καὶ Γερμανῶν συνάπτονται ἤδη ἐξακολουθητικῶς καὶ εἰς μεγαλειτέραν κλίμακα, χαρακτηρίζονται πάντοτε ὡς συμπλοκαὶ προφυλακῶν ἐστερημέναι γενικωτέρας σημασίας. Ὡς πρὸς τὴν ἐξέλιξιν αὐτῶν κρατεῖ πάντοτε ἡ αὐτὴ γνώμη, ὅτι δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδεμία ὑπάρχει πιθανότης ἀναλήψεως ἐπιθέσεως ἐκ μέρους εἴτε τοῦ ἑνὸς εἴνε τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπάλων. Ἡ τοιαύτη γνώμη ἐνισχύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι αἱ ἀποστελλόμεναι ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐνισχύσεις εἰς τὰς προκειμένας παρὰ τὴν μεθόριον δυνάμεις προκαλύψεως εἶνε μὲν σημαντικαί, ἀλλὰ ἂν ἀπέβλεπον πράγματι αὐταὶ εἰς γενικωτέραν δρᾶσιν, θὰ προέβαινον εἰς τὴν μετακίνησιν πολυαρίθμων δυνάμεων πρὸς τὸ μέτωπον τοῦ ἀγῶνος. Τοιοῦτό τι ὅμως μέχρι τῆς σιγμῆς δὲν ἐγένετο, οὔτε δὲ καὶ ὑπάρχει ἔνδειξίς τις ὅτι πρόκειται νὰ γίνῃ. Ἐξ ἄλλου, οὔτε οἱ Γερμανοὶ ἐξεδήλωσαν φανερὰς διαθέσεις γενικωτέρας ἐπιθετικῆς ἐνεργείας· διότι πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐξαιρέσει τῆς πρὸς ἀνακατάληψιν τοῦ Ματσικόβου γενομένης ἐπιθέσεως ὑπ' αὐτῶν, εἰς ὅλα τὰ ἄλλα σημεῖα τῆς μεθορίου γραμμῆς οἱ Γερμανοὶ δείκνυνται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐφεκτικοί, αἱ δὲ λαμβάνουσαι χώραν συγκρούσεις ὀφείλονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν προκλητικότητα τῶν παρὰ τὴν μεθόριον γαλλικῶν δυνάμεων.

Οὕτως ἐμφανίζονται ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ πράγματα.

—Ἡ φυγὴ τῶν κατοίκων.

Αἱ συναπτόμεναι παρὰ τὴν μεθόριον γαλλογερμανικαὶ συμπλοκαὶ ξεσποῦν κυρίως εἰς βάρος τῶν κατοικούντων τὰ μέρη ἐκεῖνα πληθυσμῶν, οἱ ὁποῖοι καιὑποφέρουν τὰ πάνδεινα. Τὰ ἐντὸς τῆς οὐδετέρας ζώνης εὑρισκόμενα χωρία πλησιάζουν νὰ μεταβληθοῦν εἰς ἐρείπια· αἱ περιουσίαι τῶν κατοίκων κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων στρατῶν, οἱ ὁποῖοι προβαίνουν ἑκάστοτε καὶ εἰς βιαιοπραγίας ἐναντίον τῶν κατοίκων εἰσερχόμενοι εἰς τὰ χωρία των. Πλείστων χωρικῶν ἀπαχθέντων ἀγνοεῖται ἐντελῶς ἡ τύχη, δὲν εἶνε δὲ ὀλίγοι καὶ οἱ φονευθέντες κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συγκρούσεων.

Λόγῳ τῆς τοιαύτης καταστάσεως, οἱ πληθυσμοὶ ἐκεῖνοι ἀρχίζουν νὰ ἐγκαταλείπουν τὰ χωρία των καὶ φεύγουν ἀθρόοι πρὸς νότον. Ἐπειδὴ δὲ ὁ πανικὸς ἀρχίζει νὰ μεταδίδεται καὶ εἰς τὰ ἔξω τῆς οὐδετέρας ζώνης εὑρισκόμενα γειτονικὰ χωρία, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ εὑρεθῶμεν πρὸ νέου προσφυγικοῦ ζητήματος διὰ τῆς συρροῆς χιλιάδων προσφύγων εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὰς ἄλλας γειτονικὰς μακεδονικὰς πόλεις.

20)2 Ἀπριλίου.—Θεσσαλονίκη: Μάχη πυροβολικοῦ ἐτανεληφθη ἐν Γευγελῇ.

«*Ν. Ἡμέρα*».

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

16)29.—Χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀνακοινωθέντος Παρισίων εἶνε ἡγαλλικὴ ἐπιθετικὴ κίνησις ἐν Βερτών. Οἱ Γερμανοὶ δὲν ἐπεχείρησαν περαιτέρω ἐπιθέσεις πεζικοῦ δυτικῶς τοῦ Μώσα, ὁ βομβαρδισμὸς ὅμως εἶνε ἔντονος εἰς τὸ μέτωπόν μας ἐν Πετενκοῦρ, Μαρτὸμ (ὄφρος τοῦ νεκροῦ), Κωμπερ. τότε, μετὰ σφοδρὰν διὰ πυροβολικοῦ προπαρασκευήν, ἐρρωμένως ἐπετέθημεν κατὰ τοῦ δάσους Αὐοκούρ καὶ ἐκυριεύσαμεν τὸ νοτιανατολικὸν τμῆμα μέχρι βάθους ὑπερπεζικοσίων μέτρων, ὡσαύτως σημαντικὸν προμαχῶνα τὸν ὁποῖον οἱ Γερμανοὶ εἶχον ὀχυρώσει ἐπιμόνως.

Οἱ Γερμανοὶ ἀντεπετέθησαν σφοδρῶς μετὰ μιᾶς μεραρχίας, νέων στρατευμάτων καὶ ἀπεκρούσθησαν ὁλοσχερῶς. Οἱ Γερμανοὶ ὑπέστησαν βαρείας ἀπωλείας καὶ κατέλιπον ἀριθμὸν αἰχμαλώτων εἰς χεῖράς μας. Οἱ Γάλλοι βομβοφόροι βορείως τοῦ Αὐοκούρ προώδευσαν συμπράττοντες εἰς τὴν ἐπίθεσιν, καταλαβόντες ἰδίᾳ τὰ γερμανικὰ ἀντιχαρακώματα. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ Γαλλικαὶ κανονοστοιχίαι—ἐν Ἀργκὼν ἐβομβάρδιζον τὰ γερμανικὰ ὀχυρωτικὰ ἔργα. Ἔντονος ἀμοιβαία πυροβολικοῦ δρᾶσις ἀνατολικῶς τοῦ Μώσα καὶ ἐν Βώβρ.

Τὰ βαρέα τηλεβόλα μας ἔβαλον μεγάλας ὀβίδας κατὰ τοῦ Μαλανκοῦρ καὶ Ἀσκοῦρ, ἐνῷ οἱ Γερμανοὶ ἀντεπετίθεντο εἰς τὴν γειτονίαν τοῦ τομέως· σφοδρὸς βομβαρδισμὸς ἐξ κολούθησε, δυτικῶς τοῦ Μώσα ἀπὸ Αὐοκοῦρ εἰς Πετενκοῦρ. Τρεῖς διαδοχικαὶ ἀνεπιθέσεις κατὰ τῶν θέσεών μας. Ἐκυριεύσαμεν τὸ δάσος Αὐοκοῦρ τὴν πρωΐαν ταύτην· ἀπεκρούσαμεν ὁλοσχερῶς ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ χωρίου Μαλανκοῦρ μετὰ μεγάλης δυνάμεως. Ὁ ἐχθρὸς ἔβαλε σφόδα ἐπὶ προκεχφρημένου ὀχυρωτικοῦ ἔργου βορείως τοῦ Μαλανκοῦρ καὶ κατέλαβε δύο οἰκίας ἐν τῷ χωρίῳ. Πᾶσαι αἱ προσπάθειαι πρὸς προέλασιν ἀνεκόπησαν ὑπὸ τοῦ ἀκανονίστου κανοβολισμοῦ μας ἀνατολικῶς τοῦ Μώσα καὶ ἐν Βώβρ.

18)31.—Γαλλικὴ ἐπιτυχὴς ἀγριωτάτη μάχη ἐν Αὐουκοῦρ. Τὸ ἀνακοινωθὲν λέγει ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐξετέλε ασεισὰν νυκτερινὴν ἀντεπίθεσεων, αἵτινες πᾶσαι ἠττήθησαν ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῶν μηχανικῶν τηλεβόλων μας, ἐνῷ τὸ πεζικὸν προῦ ξένησε πανωλεθρίαν εἰς τὰς ἐχθρικὰς τάξεις ἰδίᾳ πρὸ τοῦ προμαχῶνος τοῦ Αὐοκούρ, ὅπου κεῖνται σωροὶ Γερμανῶν πτωμάτων.

Οἱ Γερμανοὶ δὲν ἀπεπειράθησαν νέαν προσπάθειαν εἰς Μαλανκούρ. Διαλείπων βομβαρδισμὸς ἀνατολικῶς τοῦ Μώσα. Ἐν Βώβρ οἱ Γερμανοὶ ἐδοκίμασαν πάλιν τὸ τέγνασμα διὰ πλεουσῶν τόρπιλλῶν εἰς τὸν Μώσαν ἄπὸ τοῦ Σαὶν-Μαϊὲλ, αἵτινες οὐδεμίαν βλάβην ἐπροξένησαν.

Νοτίως τῆς Σόμμης, οἱ Γερμανοὶ μετὰ σφοδρὸν βομβαρδισμὸν εἰσεχώρησαν εἰς προκεχωρημένον τμῆμα εἰς τὴν γραμμὴν Φερμαντόλιβερ βορείως τοῦ Σωλὼν διὰ τοῦ πεζικοῦ καὶ ἐξεδιώχθησαν.

18)31. Ἀνακοινωθὲν Παρισίων.—Οἱ Γερμανοὶ ἐξετέλεσαν ἑτέραν ἀπεγνωσμένην ἔφοδον εἰς τὴν προηγηθεῖσαν τοῦ Βερτών. Τὸ ἀνακοινωθὲν λέγει ὅτι ὁ βομβαρδισμὸς ἐδιπλασιάσθη κατὰ τὴν σφοδρότητα ἐν Μαλανκοῦρ, τοῦ ἐχθροῦ ἐπενεγκόντος σειρὰν νυκτερινῶν ἐπιθέσεων κατὰ ὄγκους ἐξορμῶντας συγχρόνως κατὰ τοῦ χωρίου ἀπὸ τριῶν πλευρῶν. Τὸ χωρίον ἐκρατήθη ὑφ' ἑνὸς τῶν ταγμάτων τῶν προφυλακῶν μας.

Μετ' ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα παννύχιον, ὅστις ἐσ οίχισεν εἰς τοὺς Γερμανοὺς βαρείας θυσίας, τὰ στρατεύματά μας ἐξεκένωσαν τὸ κατερειπωθὲν χωρίον, ὅπου ἐκρατήσαμεν τὰς ἐξόδους.

20)2 Ἀπριλίου.—Ἀνακοινωθὲν Παρισίων. Χαρακτηριστικὸν εἶνε αἱ πεαιτέρω Γερμανικαὶ ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ Βερτών.

Δυτικῶς τοῦ Μώσα διαλείπων μόνον βομβαρδισμός, ἀνατολικῶς ὅμως τούτου τὴν ἑσπέραν εἰς τὸν σφοδρότατον βομβαρδισμὸν ἐπηκολούθησαν δύο νυκτεριναὶ ἐπιθέσεις μετὰ μεγάλων γερμανικῶν δυνάμεων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Βῶ, ἡ πρώτη ἠττήθη ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ πεζικοῦ, ἡ δευτέρα ἐπροξένησε ζωηροτάτον ἀγῶνα, τῶν Γερμανῶν βαλόντων πόδα εἰς ἓν χωρίον.

Θυελλώδες πῦρ πυροβολικοῦ εἰς τὰ χωρία κατὰ τοὺς πρόποδας τῶν λόφων τοῦ Μώσα· μεγάλη ἀμοιβαία δρᾶσις πυροβολικοῦ βορείως τοῦ Αἰν· αἱ κανονοστοιχίαι μας ἔβαλον καταστρεπτικὸν πῦρ κατὰ τῶν ἐχθρικῶν ἔργων καὶ σιδηροδρόμων ἐν Ἀργκών.

—Δυτικῶς τοῦ Μώσα αἱ θέσεις μας μεταξὺ Αὐοκοῦρ καὶ Μαλανκοῦρ ἐβομβαρδίσθησαν ἐντόνως. Ἀνατολικῶς τοῦ Μώσα εἰς τὸν βαρὺν βομβαρδισμὸν ἐπηκολούθησε τὴν μεταμεσημβρίαν Γερμανικὴ ἐπίθεσις εἰς τὴν χαράδραν μεταξὺ Τουμὸν καὶ τοῦ Βῶ· ἡ ἐπίθεσις ἀνεκόπη ὁλοσχερῶς ὑπὸ παρατεταμένου πυρός.

20)2. Ἀνακοινωθὲν Παρισίων.—Οἱ Γερμανοὶ ἔκαμαν διαφόρους ἐπιθέσεις κατὰ προμαχῶνος εἰς τὸ δάσος Αὐοκοῦρ. Πᾶσαι ἀπεκρούσθησαν.

Μάχη ζωηροτάτη πανημέριος ἀνατολικῶς τοῦ Μώσα, οἱ Γερμανοὶ μετὰ βιαίου βομβαρδισμοῦ ἐπεχείρησαν τέσσαρας ταυτοχρόνους ἐπιθέσεις ὑπὲρ τὴν διμοιρίαν ἰσχυρὰς μεταξὺ τοῦ φρουρίου Τουμὸν καὶ τοῦ χωρίου Βῶ.

Νοτίως τοῦ φρουρίου οἱ Γερμανοὶ εἰσεχώρησαν εἰς τὸ δάσος Καλλιὲτ ἀλλ' ἀντεπιθέσεως ἠναγκάσθησαν ἀμέσως αὐτὸν ἔξω τῆς βορείας ἄκρας τοῦ δάσους τῆς ἡμετέρας γραμμῆς νοτίως τῶν περιχώρων τοῦ Βῶ, ἡ ἄκρα τοῦ χωρίου ἔθεν ἐξεκενώσαμεν τὰς τελευταίας ἐρειπωθείσας οἰκίας.

ΡΩΣΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

15)28.— Ἀνακοινωθὲν Περολίνου λέγει ὅτι οἱ Ρῶσοι ἀνενέωσαν ἰδιαζόντως σφοδρὰς ἐφόδους κατὰ τοῦ Χίνδεμπουργ καὶ ἐχρησιμοποιήθησαν πλήθη ἀνδρῶν καὶ ὄγκοι πυρομαχικῶν, βορείως καὶ δυτικῶς τοῦ Ἰακωβστὰττ ἐπὶ ἐκτάσεως ἀγνώστου μέχρι τοῦδε. Οἱ Ρῶσοι ἐπιτίθενται ὡσαύτως κατὰ τῆς Βίλνας

Παραδέχεται ἐπανειλημμένας ἐπιθέσεις ὑπὸ τοῦ τρίτου Ρωσικοῦ σώματος εἰς τὴν λίμνην Νάροχ, ὅπου ἀντεπετέθησαν οἱ Δυτικοπρῶσσοι.

Ἀνακοινωθὲν Πετρουπόλεως λέγει, ὅτι ἡ μάχη εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἰακωβστὰττ ἐξακολουθεῖ. Οἱ Γερμανοὶ ἀεροναῦται μετὰ αὐξούσης δραστηριότητος καθ' ὅλον τὸ μέτωπον, ἔβαλον 20 βόμβας κατὰ τοῦ Δβίνσκ. Μετ' ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα ἐκυριεύσαμεν δύο γραμμὰς χαρακωμάτων βορειοδυτικῶς τοῦ Ροστιάν. Ἡ ἐπίθεσίς μας μεταξὺ τῶν λιμνῶν Νάροχ καὶ Βισσουεσκόϊε προσκρούει εἰς πείσμονα ἀντίστασιν.

Ἀνακοινωθὲν Βερολίνου λέγει ὅτι μεγάλαι Ρωσικαὶ ἐνισχύσεις ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ Ποσταύη, βορειανατολικῶς τῆς Βίλνας, ὅπου ὁ σιδηρόδρομος κέκτηται ζωτικὴν σημασίαν. Ὁμιλεῖ περὶ ἡρωϊκῆς ἀντιστάσεως ἐνταῦθα, τοῦ σώματος Σάαρβρουκ, βοηθουμένου ὑπὸ τῶν βραδενβουργικῶν, ἀννοβερικῶν καὶ τῶν τῆς Χάλλης σωμάτων· ἀντεμετώπισαν ἐπανειλημμένας ἐφόδους δύο Ρωσικῶν μεραρχιῶν· οἱ Ρῶσοι ὑπὸ τὸ σκότος, ὡσαύτως, ἐπετέθησαν ἐπανειλημμένως κατὰ τοῦ Μοηρούτς.

Προσθετέον : ὁ καιρὸς χειροτερεύει καθ' ὅλον τὸ μέτωπον, ἡ μάχη ὅμως εἶνε ἀδιάπτωτος Οἱ Γερμανοὶ ἀπεγγωσμένος ἀνθίστανται ἰδίᾳ εἰς τὴν γειτονίαν τοῦ Ποσταύη καὶ λίμνης Νάρόχ.

Οἱ Ρῶσσοι